

ਤਾਗਹਿਜਨਾਅਵਿਦਿਆਰਈਪ੍ਰਥਿਨਪਛਨਾਮਤੁਜਨਾਮ
ਨਰਥਚਨੀਸਮਝਾਉਗਾਅਤਮਾਮੇਵਿਖੇਵਿਖਾਗਕਨਿਸ਼੍ਰੇਣਿ
ਸਤਚਿਤਮਾਨੰਦਅਣੁਜੇਈਤਿਹਥਲਤਕੋਰਮਰੈਹਰਭ
ਅਗਾਰਗਾਰਭੁਅਧੁਕਰਜੇਸੇਅਗਾਰਗਵਾਕਸੁਨਾਪੁਰਖ
ਪੇਡੇਜੇ੧੪ਚੋਤੁਥਹਿਦਿਦੁਪਕੁਟਸਥਪ੍ਰਚਿਤਜਨਗੁਨਜਾ
ਆਵਰਣਵਿਖਪਤਕੀਥਿਜੇਅਨੁਰਤੁਚੋਪਸੁਆਮ
ਤੁਹਾਨੀਹਮਭਮਨਬਡੀਥਿਪ੍ਰਮਾਨੇਸੇਮਹਿਭਾਸਤਮੇਈ
ਅਸੇਖੀਅਪ੍ਰਪਤਜਾਤੈਅਸੇਥੁਚੇਤੈਨਵੇਕਕਸਤਾਤੋਰ
ਤੇਅਵਿਦਿਆਕਲਪਤੁਹਿਪਨਰਸੀਗਾਰਸਮਾਨਮ
ਅਨਿਸਟਹਿਵਾਹੇਨਵਿਖੇਪਸਕਤਦੇਤੁਹਿਸਿਖੇਜੇ

481.4
A864-

484

ਲਉਕਾਕਿਵੇਦਕਸਭਅਨੁਸਰੈ॥ ਯੁਭਾਵਕਸਭਕਿ
ਰਾਗਾਵਿਖੇਸੁਖਮਰਥਮਾਹਿਚਿਤਧਰਾ॥ ੧੫
ਰਥਮੇਖਕੀਚਾਹਾ॥ ਅਲਭਮਾਨਨਿਸੁੰਨਿਭਾ
ਮਲਿਥਵਤਜਾਤੇ॥ ਮਕਰਦਰਗਾਵੇਵੇਖਿ
ਲਉਤਖੇਚਤਤਹਿਪਛਾਨਮੁਕਤਮਲਿਥ
ਸੁਰਨਗੜਿਲਗਾਵਭੇਦਜੋ॥ ਬਿਨ
ਦੇਨਾਜੇਨਪਾਵਤਪਰਚੇਖਮੇ
ਰਾਗਾਪੰਗਮੇਖਸੁਤਕਹਿਸਮੰਤ
ਤੇਹਗਾਉ॥ ੨੭॥ ਜਾਤੇਯਹਸ
ਕਲਿਨਜੇਤਾ॥ ਲੀਦੁਈ

ਸਮੇਥੇ ਦਬਾਨ ਸੁਹਿਯਾ ਵਿਦਿਆ ਆਵਹੁ ਜਨਮ
 ਨਈ ਆਵਿਕ ਪ੍ਰਸੰਨ ਪ੍ਰਸੰਨ ਆਹਿ ਘਤਿ ਉਜਾਗਰ ਨਿਸ਼ੇਖਿ
 ਥਾਹਾ ਈਸਾ ਮਥੇ ਦਨ ਚਿਤ ਮੇਧਰੇ ਮਹਾ ਮਹਾ ਰੋਹਰਭ
 ਪੁਨ ਪਰੇ ॥ ੨੨ ॥ ਮਥਿ ਮਤਿ ਭਗਵਾਨ ਵਾਕ ਸੁਨਾ ਪੁਰਖ
 ਪ੍ਰਧਾਨ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤ ਚਿਤ ਨਥ ਪੁਨ ਭੋਗੇ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤ ਜਨ ਗੁਨ ਜਾ
 ਤੇ ਯਾਹੋ ਤਸ ਤਸ ਸਜੇ ਨ ਸੁਤਾ ਤੇ ॥ ੨੩ ॥ ਚੋ ਸੁਆਮ
 ਨ ਬਚਨ ਤੁਮਾਰੇ ਜੋਈ ਅਸਾ ਜੋ ਸੇ ਮੁਹਿ ਭਾਸਤ ਸੇਈ
 ਸੋ ਕੈ ਜੇ ਅਸੇ ਸੁਨ ਜਾ ਤੇ ਭੁਟ ਸਭ ਚੇਤੀ ਨਵੇ ਕਰਮ ਤਾ ਤੇ ॥ ੨੪ ॥
 ਸਤ ਸੁਭ ਪ੍ਰਭਾਤ ਮਾ ਕਹੋ ਨਰ ਸੀਗਾਰ ਸਮਾਨ
 ਵਿਦਿਆ ਹੋ ਆਵਹੁ ਨਵਿਖੇ ਪਸਕਤ ਦੇਤਾ ਹੋ ਸੇ ਕੈ ਜੇ

181.4
 A864-

ਸੰਭਵਪੁਨਮਾਗ ॥ ੨੫ ॥ ਗਗਨ ਮਾਹਿਜਿਉਕਸਮਾਮਸਤਾ
ਤਹੀਸੁਗਿਧਕਰਤੇਸਤਾ ॥ ਮਯਪ੍ਰਗਟਾਅਸਿਭਵਗੁਪਾਜੈ
ਜੇਮਿਗਜਲਗੁਸੈਧੁਪਾ ॥ ੨੬ ॥ ਸਾਧਸਾਧਾਅਰੇਸਿ
ਖਸੁਨਿ ॥ ਆਤਮਾਵੈਦੇਕਭੁਮਮਾਤ੍ਰਸਿਧਪੁਨਾ
ਯਦਪਭੁਮਮਸ਼ਸਿਧਯੈਜਾਏ ॥ ਤਦਪਾਕਿਸਤਪ੍ਰਕਾਸ
ਤਤਾਏ ॥ ੨੭ ॥ ਜੈਸੇਇਦ੍ਵਜਾਲਨਦੇਖਤਾ ॥ ਜਲਉਰ
ਗਾਦਥਿਯਾਧਾਜਗੁਪੇਖਤਾ ॥ ਤਿਹਕਲਸਤਭਾਸਤਮ
ਨਿਜਾਸਾਨਹੀਯਜੇਮਸੈਸੇਕਭੁਮਾਸ ॥ ੨੮ ॥ ਚਿਦ੍ਰ
ਜਾਲਭੁਮਭੂਉਨਿਵਰਤਾ ॥ ਪਾਵੈਮਿਥਯਾਜਾਨਿਉਉ
ਤਾ ॥ ਯਾਹਮਨਭੈਸਤੁਜਨੇ ॥ ਸਿਧਾਰਜਸਰਪ੍ਰਜਿ

ਉਯਾਕੀਥਿਧਾ॥ ੨੯॥ ਯਥਾਮਕੀਸ਼ਿਵਰਤਕਹੁਕੋਸੈ॥ ਸਿਸੁਨਸਿਖ
 ਕਹੋਅਬਜੇਸੈ॥ ਕਾਹੁਏਕਪੁਨਬਸਤੇਸੁਨਾ॥ ਪਾਪਨਸਤਾਤੇਨਿ
 ਸੁੰਪੁਨਾ॥ ੩੦॥ ਈਸ਼ਹਥਵੇਦਉਕਤਜੇਕਰਮਾਜਗਆਦਕੀ
 ਵੇਬਹੁਥਿਧਾਮਤਪਰਮਾਤਾਤੇਗਾਗਾਦਿਕਮਲਨਸਾਅੰਤਹ
 ਰਨਹੁਧਕੁਧੇਤਾਸਾ॥ ਨਿਤਅਨਿਤਥਿਥੇਕਪ੍ਰਕਾਸਾਤਾਤੇਉਪਜਿ
 ਉਪੈਅਲਧਾਸਾ॥ ਇਹਾਮਦੁਤਫਲਤੇਗਵੇਰਗਾਤਾਤੇਉਪ
 ਜਯੋਦਿਤ੍ਰਅਨੁਗਾਗਾ॥ ੩੧॥ ਏ॥ ਬੇਦਾਤਵੇਦਨਿਤਾਮਤਮਜੋਰਿ
 ਤਾਮੇਦਿਤ੍ਰਪ੍ਰਤੀਤਉਦੇਤਾ॥ ਜੀਵਬ੍ਰਹਮਾਇਕੰਤੁਜਗਯਾਸਾ
 ਮਤਮਗਯਾਨਾਇਛਾਅਨਯਾਗਾ॥ ੩੨॥ ਕੇਵਲਗਯਾਨਤੇ
 ਮੁਕਤਪਛਾਨਾਯਾਮੇਸੁਤਸਭਕਹਤਪ੍ਰਮਾਨਾਸਵਨਮਨ
 ਨਨਿਧਯਾਸਨਥਿਨਸੁਨਾ॥ ਗਯਾਨਹੇਤਨਹੀਨਿਸੁੰਤੇਪੁਨਾ੩

੩੫॥ ਜਾਗਵਲਕਗਥਾ ॥ ਪ੍ਰਤਿਜੋਸੇ ॥ ਕੀਓਉਪਦੇਸਕਰੇ
 ਯੋਸੁਤਤੈਸੇ ॥ ਗਾਰਗੀਤੋਹਮਾਤਮਾਦਿਸੁੰਘਾਤਿਉਆਤਮ
 ਨਿਯੋਸੈਨਤਥਾ ॥ ੩੫॥ ਤਿਉਆਤਮਾਨਿਯੋਸੈਨਤਥਾ ॥ ਨਿਯਤ
 ਸਤਥਤਾਪਤਹੈਭਥਾ ॥ ਤੁਅੰਪਦਮਰਥਬਿਥੇਕਨਿਮਿਤਾਸੀ
 ਨਿਆਸਸਰਥਕਰਮਧਰਾਉਤਾ ॥ ੩੫॥ ਚਿ ॥ ਤੁਅੰਪਦਮਰ
 ਥਬਿਥੇਕਬਿਨਕਰਤਕਰਮਕੋਤਿਅਗਾਤਹਿਪ੍ਰਤਤਪਹ
 ਚਾਨੀਯੋਸੁਤਿਯੋਕੀਓਉਭਾਗਾ ॥ ੩੬॥ ਦਿਦਾਅਚਾਰਜਾਤੈ
 ਜੋਕਧਾਨਾ ॥ ਕੈਸੈਪ੍ਰਪਤ੍ਰੇਤਬਿਖਯਨਾਅਚਾਰਜਾਮਰਹਿ
 ਕੈਤੰਗਾ ॥ ਕੈਅਤਪਕਕਰਮਰਥਗਾ ॥ ੩੭॥ ਚਿ ॥ ਅਰਥਮੁਚਾਰ
 ਜਤੈਨਹੀਗਯਾਨਾ ॥ ਪ੍ਰਪਤ੍ਰੇਤਨਪ੍ਰਕਟਧਉਮਾਨਪਨਹੀਤਗ
 ਤੈਤੈਸੈਜਲਾ ॥ ਧ੍ਰਮਗਯਨਕਰਧ੍ਰਮ ॥ ਛਾਨਾ ॥ ੩੮॥ ਅਗਸ

ਨਕਰਸਦੇ ਦੇਹ ਨਦਿਤਾ ਉਪਦੇਸਾ ਅਸਮੁਖਜਨਤਿ ਹਰਿਤਾਨ
 ਵੀਲਗੀਆਨ ਉਪਜਿਓ ਪੁਨਜਾਹਿ ਉਪਦੇਸਾ ਸਮੁਖਜਨਪੁਨ
 ਤਾਹ ੩੬। ਇਤਸਮਾਤਮਚਾਰਯਾ ਅਪੀਨਜੁਗੀਆਨ। ਤਾਤੇ
 ਮੁਕਤਹੋਤ ਪੁਰਜਾਨ। ਭੂਹਮਾਤਮਾਗਿਆਨ ਉਦੈਜਥੁਯੀ ਛਲ
 ਪ੍ਰਾਭਧਧਾਧਹੇਵਗਯੀ॥ ੨੭॥ ਇਤਿ ਬਿਪਕਰਮਤਾ ਕੁਸਭਨਾਸ
 ਪ੍ਰਭਧਧੇਗਥਸਤਿਯਧਪੁਰਾਸਾਸਦਾ ਮਾਦਸਾਧਨਜੇਚਾਰਯਤਿ
 ਹਸੰਜੁਗਤਜੁਪੁਰਖਉਦਾਗ॥ ੨੮॥ ਜੇਕੁਹਮਾਦਿਤਾ ਅਚਾਰਜਮ
 ਹਿਅਸੰਗਪੁਨਾਮਕੀਓ ਪੁਨਤਾਹ। ਸਮਧਾਕਰਧੁਰਾਮਗੁਰ
 ਯੀਥਿਤਾਕਰਤਪ੍ਰਾਭਧਨਾਜੇਨਿਸ਼੍ਚੈਚਿਤਾ॥ ੨੯॥ ਸੰਸਾਰਤਾ
 ਪ੍ਰਭੈਮੁਰਕਪਛਾਨ। ਤਿਹਕਰਹੋਸੰਤੁਪਤਸੁਸਨਾਨਸੰਤੁਪਮਿ
 ਟਾਵੇਮਹਾਤਮਸਤਗੁਰਪੁਰਤਹਤਹ॥ ੩੦॥ ਉਪਦੇਸ
 ਕਰਤਸਤਗੁਰਪੁਨਜਾਤੈ। ਸੰਸਾਰਕਸਮਿਟਾਵੇਤਤੈਯਜੀਵਧਾ
 ਮਏਕੇਤੁਗਿਆਨਸੁਨਾ। ਸਿਖਤੋਹਉਪਜੈਸੰਪੁਨ॥ ੩੧॥

ਸੰਸਕ੍ਰਿਤ ਵਰਤਤਾ ਪ੍ਰੈ ਹੋਇ। ਨਹੀ। ਅੰਨ ਬਾਜਨੇ ਸੋਇ। ਭੋ
ਗਵਨ ਏਕਤ੍ਰਗਥਾਨ ਜੋ। ਹੁਕਿ ਹਸਾਧਨ ਕਰ ਪਾਪਤ ਹੋਇ। ੪
੫। ਚੈ। ਪ੍ਰਥਮੇਤ੍ਰ ਅੰਪਦ ਸੋਧਨ ਕਰ ਸੁਨ। ਸ੍ਰੀ ਵਤਨਾ ਸੋਹਿ
ਇਤਾ ਤੇ ਪੁਨ। ਗਤੀ। ਮਾਗਮਲਨਤਾ ਸੁਧ ਹੋਇ ਜਬ। ਏਕੇਤ
ਗਥਾਨ ਪਾਪਤਤਾ ਤੇਤ ਬਾ। ੪੬। ਚੈ। ਕ੍ਰਮਾਦਿ ਵਿਖੇ ਥਿਤ ਚੰਦ
ਨਤ ਗਜਿਉ। ਨਹੀ। ਜਾਨਤ। ਅਗਯਾਨੀਤਾ ਹਿਤਿਉ। ਕਿਲ
ਹੁਤਿਹ ਪੁਨ। ਅਨਜਨ ਹੁਇ। ਨਿਸ਼ੇ ਕਰ ਚੰਦਨ ਸਮੁਝਾ
ਇਉ। ੪੭। ਚੈ। ਕਟਕ ਸੁਗੰਧ ਸੀਤਲ ਗੁਨਤੀਨ। ਤੀਨੇ ਗੁ
ਨ ਕਰ ਚੰਦਨ ਚੀਨ। ਤਤੁ ਅੰਧੁ ਹਮਤੁ ਮਸਗਾਇ। ਏ
ਹ ਨਿਸ਼ੇ ਮੁਤ ਕੋ ਨਹੀ। ਮਾਇਉ। ੪੮। ਚੈ। ਸਤਾਚਿਤਾ ਮਾ
ਨੇਦਯਹ ਗੁਣਤੀਨ। ਜਿਉ ਤੁਮੇ ਚਿਉ ਹੀਤੁ ਚੀਨ। ਤੀਨੇ

ਹੁਸਮਾਪਾਐਲਹੋ। ਤਉਨਿਧਰਕਬ੍ਰਹਮਹੀਕਹੋ॥੪੬॥
 ਅਬਨਿਖੇਧਮੁਖਗਾਹਸਮੁਦ੍ਰਵੈ। ਅਨਿਤਾਅਨਿਤਾਬਿਬੇਕ
 ਦਿਖਾਵੈ। ਭੋਰਗਵਨਸਾਸੇਧਨਦੁਗਤਾ। ਕੇਸੇਐਸੇ
 ਸੁਨੇਜੋਉਕਤਾ॥੫੧॥ ਚੈ॥ ਪੰਚਰੂਤਸਾਖੀਤੁਆਹਿਯੋਐ
 ਸੇਸੁਤਕੀਓਨਿਥਾਹ। ਸੁਸਾਸਰੰਓਨਹੀਤੁਜਾਤੇ॥ਅਮ
 ਕਾਗਾਮਸਪਦਤੈਤਾਤੇ॥੫੨॥ ਚੈ॥ ਅਗੇਸਿਖਯਹਦਿਸਸ
 ਰੀਗ। ਤੁਵਿਸਾਗੀਤਾਨਿਤਪੀਗ। ਅਨਿਤਾਅਮੀਗਲਜੜ
 ਪਾਚਾਨ। ਤੁਸਾਛੀਚੇਤਨਵਿਗਯਨ। ਪੁਰ। ਚੈ॥ ਯਹ
 ਸਗਰਨਹੀਤੁਜਾਤੇ॥ ਸਗੀਚਾਦਿਸਾਦਿਸਾਤੈਤਾਤੇ॥
 ਸਗੀਰਉਤਪੰਕੁਪਰਬ੍ਰਹਮਾਹਿ। ਸਗੀਰਸਨੰਬੰਧਹ

੭

ਤਨਿ ਸਹਾ ਪ੍ਰਭੂ ਚੈ ॥ ਸਗੀਰਨਾ ਸਤੈ ਉਤਰ ਕਾਲਾ ॥ ਤੇਹ ਸਗੀ
 ਰਾਮ ਰਾਇ ਅਕਾਲਾ ਦੇ ਸਕਾਲ ਸਭ ਨਿਸੀ ਜਾਨਾ ॥ ਤੂ ਅ
 ਬਿਨਾ ਸੀ ਨਿਤ ਵਿਗਯਾਨਾ ॥ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਗਾ ਅਦਾ ਅੰਤ ਤੂ ਨਹੀ
 ਸਗੀਰਾ ॥ ਤੈਸੇ ਮਧ ਵਿਚ ਚੋਧੀ ਗਾ ॥ ਪ੍ਰਭੂ ॥ ਅਥ ਵਿਸ਼੍ਵਾਤ
 ਕਰ ਕੈ ਸਗੀਰ ਕੇ ਪ੍ਰਹਾਰ ਕਹਤੋ ॥ ਚੈ ॥ ਦਾਹ ਦਾ ਪ੍ਰਕਾਸੀ
 ਕਾਸ ਸਮਾਇ ॥ ਪ੍ਰਕਾਸ ਕਦਾਹਿ ਕਾ ਮਗਨ ਦਿਖਾਇ ॥
 ਦਾਹ ਦਾ ਪ੍ਰਭੂ ਦਾਹ ਕਿਨਿ ਯਹ ॥ ਤਿਉ ਦ੍ਰਿਸ਼ਾ ਭਿਨ ਦ੍ਰਿਸ਼
 ਤੇ ਧਾਰੈ ॥ ਪ੍ਰਭੂ ॥ ਜੈਸੇ ਸੁਪਨਾ ਮਾਹਿ ਤੁਹਾਇ ॥ ਦੇਵ ਸਗੀਰ
 ਤਹਾ ਲੇਹ ਯਹੀ ॥ ਤਹਾ ਜਾਇ ਤੁਹੇ ਗੁਰੂ ਗਾਨਾ ॥ ਦੇਵ ਸਗੀਰ
 ਆਪ ਕੇ ਜਾਨਾ ॥ ਛਾਡ ਸਪ੍ਰਯਾ ਬਜਾ ਗੁਤ ਭਈ ॥ ਪੁਨ ਮਸ

ਸਕੀ ਦੇ ਹੀਲਣੀ ਯਾਹੀ ਤੈਰੂਨ ਰਨਹੀ ਦੇਵਾ। ਰੁਸੁ ਤੇ ਭਿੰਨ ਨਹੀ
 ਕੈਉ ਸੇਵਾ ਪਾਏ। ਸਗੀਰ ਸੁਪਨ ਮਰਨ ਤੇ ਨਿਆਗੇ। ਵਿ
 ਆਪ ਕਵਿਭ ਅਕ੍ਰੈ ਵੀ ਚਾਹੇ। ਸਗੀਰ ਯੁਗ ਮਕੋਥ ਧਰਤਿ
 ਓਜ ਬਾਅਹੀ ਅਸਪੁਦ ਕੋਥਾਧਨਹੀ ਭੁਬਾ। ਪਦ ਚੈ। ਬਾਲ
 ਅਵਸਥਾ ਮੇਰੁ ਨ ਜਾਤੈ। ਨਾਨਕੀ ਤ੍ਵਾ ਅਨਭੈ ਤਾਤੈ। ਸੋਹੀ ਬਿ
 ਧਾ ਅਵਸਥਾ ਮਾਹੀ। ਮੇਨ ਬਿਤਭਿਤ ਅਥ ਨਿਬਾਹੀ। ਪਦ ਚੈ
 ਬਾਲਕ ਬਿਧ ਓਭੈ ਦੇਵ ਹਾਰ। ਤੁਢਿ ਬਾਸਾ ਛੀ ਨਿਧਾਗ
 ਦਿਸ੍ਟਾ ਭਿੰਨ ਦਿਸਤੈ ਪੇਖਾ। ਪ੍ਰਾਸਿਧ ਨਿਆਇ ਲੋਕ ਮੇਦੇ
 ਖਾਏ। ਚੈ। ਘਟਾ ਦੁਰ ਪਵਾਨ ਜੇਹੈ। ਬਖਿਅ ਆਇ
 ਇੰਦੀ ਕਰਗ ਹੀਯੇ। ਤਬੁ ਦੇਹੁ ਪਾਇ ਵਾਨ ਜੇ। ਚ
 ਖਿਆਇ ਕਰਗ ਹਨੇਤ ਸੇ। ੬॥ ਯਹ ਸਗੀਰ ਦਿ

ਸਪਰਚਨਾ ਤੁੰਦਿਸਾਨਿਸੈਕਰਜਾਨਾ ਅਥਸਗੀਰੀ
 ਕਹੇਜਤੁਨਿਜਾਹੇਅਤਮਚੇਤਨਤੰਤੁ॥੬੨॥
 ਪੰਚੀਕ੍ਰਿਤਪੰਚਮਾਭੂਤਜੋਤਿਨਕੋਗਿਆਤਾਤੁੰਨਿ
 ਸੈਸੋ॥ਤੋਪੰਚਭੂਤਾਮਪਨਹੀਜਾਨਾਨਹੀਪ੍ਰਸਪਰਸਿ
 ਰਪਰਚਨਾ॥੬੩॥ਪੰਚਭੂਤਾਮਤਅੰਤਜਤਜਾਨਾਤੁੰਸ
 ਛੀਦਿਸਾਵਿਗਯਾਨਾਭੂਤਾਮਿਸਤੈਉਦਭਉਦੇਹ
 ਤੁੰਦਿਸਾਜਾਨੇਦਿਸਦੇਹਾ॥੬੪॥ਹੇਸੁਆਸਨਕੁਤਾਸੈ
 ਕੈਸੈਉਪਜੀਦੇਹਾਸਿਅਥਲੇਦਰਸਾਤਹੇਜਾਨੇਨਿਸੈ
 ਦੇਹਾ॥੬੫॥ਸਗੀਗਵਿਖੇਪਾਚੇਦਰਸਾਉ॥ਤਾਤੇਪੰਚ
 ਕਰਨਭਨਉ॥ਚਾਰਪਨਕੇਪੰਚੀਕਰਨਾਥੁਹਮਰੁਪ
 ਕੋਕਹੇਬਿਵਰਨਾ॥੬੬॥ਦੋਅੰਸਜੇਹਕਰਦਮਕੀ॥੬

ਬਪੁਰਚਨਾਥਿਸਤਾਗਾਸੁਦੇਤਜਜੇਹਜਤਿਤਭੁਜਾਅੰਡ
 ਜਕੋਨਿਧਾਗਾ॥੬੭॥ਪੰਚਤਾਤਕੇਮੇਲਾਬਿਨੁਸੀਤੁਭਿਸੁ
 ਨਹੀਯੋਇ।ਭੁਗਰੋਗਤਾਮੇਸਭੈਥਿਨਾਮੇਲਨਹੀਕੋਇ
 ੬੮॥੬੯॥ਪੰਚੀਕ੍ਰਿਤਕੇਮੇਲਮੇਭਉਨਚਤੁਰਦਸਖੇਲ
 ਵਿਭਾਨਸਿਸੁਚਿਤਮਅਧਮਪੰਚੀਕ੍ਰਿਤਕੇਸੇਲਾ॥੬੯॥
 ੭੦॥ਵੇਕਤਾਂਟਾਅਖੰਡਮੇਪੰਚੀਕ੍ਰਿਤਮਧਧਾਸਾਥਿਵਰ
 ਤਭੇਦਰਚਨਾਸਭੈਕਉਨਪ੍ਰਭੁਕੇਦਾਸਾ॥੭੧॥ਪੰਚੀਕ੍ਰਿ
 ਤਜੇਪਾਚੈਭੂਤਾਤਿਨਕੋਗਯਾਤਤੁਅਨਸੁਤਪਯਾਹ
 ਤੇਸਦਾਵਿਸਜੜਕਹੀਯੋ।ਤਸਕਾਜਚਤਨਕਿਉ
 ਲਹੀਯੋ॥੭੨॥ਤਿਨਪਾਚੈਕੋਅੰਡਾਨਜਿਸਥੁਲਸਗੀ
 ਗਤਾਮੇਪੰਚਾਦਿਖਾਤਹੇਜਾਨੇਗਰੇਖਧੀਗੀ॥੭੩॥

ਯਾਮੋਕਠਨਾਮੀਸਜੋਰਹੈ। ਦਿਆਸਪ੍ਰਗਟਾਪ੍ਰਥਵੀਵ
 ਹਿਕਯੋ। ਜੋਵਤਸੇਨੀਰਪਛਨ। ਉਸ੍ਰਗਵਤੋਜਕੋਜਾ
 ਨਾਥਾਹਰਅੰਤਰਮਾਵੈਜਾਵੈ। ਕਹਤਦਿਗਲਸੇਪਵ
 ਨਕਹਾਵੈ। ਜਗਪੁਲਾੜਸੇਜਾਨੇਗਗਨ। ਅੰਤਰਬਾਹ
 ਰਚੇਤਨਮਗਨ। ੧੩। ਗਗਨਮਗਨਘੋਇਨਿਰਭੇਰਹੈ।
 ਯਹਪਦਗੁਰਮੁਖਾਵਿਰਲੇਲਹੈ। ਮਹੀਬਾਉਅਪੁਤੇਜ
 ਅਕਾਸਾਪੰਚਨਮੇਥੀਸ੍ਰੋਕਥਾਸਾ ੧੪। ਪੰਚੀਕਰਨਰ
 ਚਿਓਜਗਦੀਸਾ। ਪੰਚਥੀਸਮਿਲਕੁਇਉਪਰੀਸਾ। ਪੰਚੀ
 ਕਰਨਕਹੈ। ਜਿਉਵੇਦਾਂਤਕਹਿਓਨਿਰਧਾਰਾ ੧੫
 ਏਕਏਕਮੇਧੰਚ। ਤੇਊਤਾਤੇਪੰਚੀਕਰਨਬਨਾਉ। ਪੰਚੀ
 ਕਰਨਮੁਪਕਏ। ਪੰਚੀਬੂਤਕੇ। ਅੰਸਜੋਰਸਭਹੈ ੧੬

ਦੋ ਅਸਤਮਾਸਨਗੀਤਚਾਪੰਚਮਰੋਮਪਛਾਨਾਇਯਾ
 ਲਾਅਨੇਮੀਕਹਤਹੋਪ੍ਰਥਵੀਪੰਚਥਿਧਾਨਾ ॥੧॥ ਦੋ ਰੇਤਸਿਪੁ
 ਤਮਹੁਸੁਏਦਪੁਨਲਾਲਰਕਤਵਿਚਾਗਾਇਯਾਲਾਅਨੇ
 ਮੀਕਹਤਹੋਪੰਚਜਲਕੇਧਾਗਾ ॥੨॥ ਛਧਾਤ੍ਰਿਖਾਨੰਦੁ
 ਆਲਸਕਾਤਪਯਹਸਭਚੇਤੰਨੇਮੇਹੋਭਾਂਤਾਪੰਚਾਮੰਸਤੇ
 ਜਕੇਜਾਨਾਸਾਛੀਦਿਯਾਲਾਅਨੇਮੀਮਾਨਾ ॥੩॥ ਧਾਦੁਨ
 ਪਸਰਨਓਛਲਨਚੰਚਲਾਅਰਸੀਕੋਚਾਪੰਚਾਮੰਸਯਾ
 ਪਵਨਕੇਦੇਹਮਧਸੇਸੇਚਾ ॥੪॥ ਚੋਕਾਮਕੋਧਾਅਰਲੇਭੁ
 ਸੋਹਸੁਨਪੰਚਾਮਤਸਹਹੋਤੈਸੇਪੁਨ ਚਾਮੰਸਨਭ
 ਕੇਪਹਚਾਨਾਸਾਛੀਦਿਯਾਲਸਰਬਕਠਾਨਾ ॥੫॥ ਚਿੰ
 ਥਾਤਰਕੀਜੁਗਤਕਰਪੰਚਕਹੋਪ੍ਰਤਛਾਯਾਹੀਸੁਲ

ਸਗੀ ਗੇਮੇ ਪੰਚ ਭੂਤ ਕਰ ਲਛਾ ॥ ੨੩ ॥ ਕਟ ਸਥਾਨ ਮੇ ਪੁ
 ਥਵੀ ਜਾਨਾ ਕੁਠਨਾ ਚਿਹਨ ਤੇ ਕੀਓ ਪ੍ਰਮਾਨੁ ਉਦਰ ਸਥਾ
 ਨ ਮੇ ਜਲ ਕੇ ਕੁਹੀ ॥ ਦੁਵਤ ਚਿਹਨ ਤੇ ਨਿਕਲੀ ॥ ੨੪ ॥ ਚੁ
 ਰੇ ਦੋ ਮਹਿ ਤੇ ਜ ਕੇ ਕਹੀਐ ॥ ਪਚਨ ਸਮਰਥ ਚਿਹਨ ਤੇ ਲਹੀ
 ਐ ॥ ਕੰਠ ਸਹਿ ਪੁਵਨ ਕੇ ਵਸਾ ॥ ਗਮਿ ਨਗਮ ਨ ਚਿਹਨ
 ਸੁਪ੍ਰਕਾਸਾ ॥ ੨੫ ॥ ਸੁਰਪ ਸਜਾਨ ਜਾਨ ਮਕਾਸਾ ਜਾਮੇ ਜੋਹੀ
 ਕਰੇ ਨੇ ਵਸਾ ॥ ਚਿਹਨ ਮੰਧ ਬਾਹਰ ਸੁਪ੍ਰਕਾਸੀ ॥ ਜਾਮੇ ਕਹਨ
 ਸੁਨਨ ਸਭ ਹੁਸੀ ॥ ੨੬ ॥ ਸੁਭੁ ਤਾਪਰ ਮਸੁ ਅੰਸ ਪ੍ਰਮੇਸਵਿ
 ਭਾਗ ਬਹਨ ਤੇ ॥ ੨੭ ॥ ਚਿਹਨ ॥ ਪਚ ਭੂਤ ਕੇ ਪਾਤੋ ਪਰਮ
 ਪ੍ਰਗਟ ਕਹੀ ਬਿਸਥਾਰ ॥ ਯਾ ਕੇ ਨਿਕਲਨ ਕੇ ਮਾਤਮ ਦੇਵ
 ਬਿਚਾਰ ॥ ਭੋ ਪ੍ਰਥਵੀ ਕੇ ਪਰਮ ਹੋਮ ॥ ਪਰਮ ਜਲ ਜਾਨਾ ॥ ਭੋ

ਧਰਮਮਹੋਤੋਜੋਕਾਧਕਮਯੋਸੇਮਾਨ॥੮੬॥ਕਾਮਧਰਮਹੋਪਵਨ
 ਕੋਲੋਧਰਮਮਕਾਸਧਰਮਗਤਮਾਤਮਸਦਾਸਾਛੀਸੁਤਪੁ
 ਕਾਸਾ॥੮੭॥ਚੀਏਕਏਕਪੰਚਧਕੋਸੋ॥ਨਿਗਮਪ੍ਰਗਟਕਰਗ
 ਇਥਿਜੋਸੋ॥ਪਰਸਪ੍ਰਗਮਿਲਕਰਪੰਚੀਕਰਨਾਥਧੀਨਿਸ਼ੇਬਪੁ
 ਕੀਧਰਨ॥੮੮॥ਕਉਨਭੁਤਕੀਕਉਨਮੰਸਕਮੇਕਉਨਪ੍ਰਵੇਸ
 ਕੋਸੋਬਿਤੁਗਾਭੁਤਕੀਕਉਦਿਮਾਲਉਪਦੇਸਾ॥੮੯॥ਅਸ
 ਮਾਦਮੰਚਾਬੰਸਤਜੋ॥ਸੇਵਕਉਨਕਹਿਨਿਸ਼ੇਸੋ॥ਪੰਚੇਮ
 ਗਭੁਤਜੋਆਹੀ॥ਸਥਲਸਰੀਰਮਾਹਿਦਰਸਾਈ॥੯੦॥ਪਚ
 ਭੁਤਕਪੰਚੀਕਰਨਾ॥ਨਿਗਮਨਿਅਭਿਬਾਧੀਬਪੁਧਰਨਾਪ
 ਚੈਪੁਤੰਛਤਸਮੇਦੇਖੀ॥ਤਿਹੁਸਮੁਹਪ੍ਰਗਟਬਪੁਪੈਖੀ॥੯੧॥
 ਪੰਚਵੀਸਤਤਜੋਹਯੋ॥ਤਾਬਿਕਾਰਜੁਜੜਵਪੁਕਹੀਏ॥ਪ
 ਚਵੀਸਕਉਨਹੋਜੋਈ॥ਨਿਕੇਕਹੋਪ੍ਰਗਟਪੁਨਸੇਈ॥੯੨॥

ਭੂਤਾਮੰਸਕਾਹਨਾਮਗੁਤਿਆਗਾਤਾਕਾਕੋਪੁਸਪਰਭਾ
ਗਾਭੂਤਏਕਸੁਅੰਸਜੋਤਜੋਚਾਗਸੁਅੰਸਚਰੇਮੇਭੁਜੇ
੬੩। ਚਰਾਮੰਸਚਰੇਕੇਗਯੋ। ਪੰਚੀਕਰਨਪੁਸਪਰਾਮ
ਜੋ। ਅਥਕੋਤਤਵਿਭਾਗਜਨਾਭਿ। ਤਾਤੇਪੰਚੀਕਰਨਬ
ਨਭਿ। ੬੪। ਚਰਾਮੰਸਪ੍ਰਥਵੀਕੇਭੁਏ। ਵੇਚਾਰੇਚਾਰੇ
ਮੇਗਏ। ਅਸੁਸੇਖਪ੍ਰਥਵੀਪੁਨਰਹੀ। ਕੁਠਨਪੀਤਵਰ
ਨਕਰਲਹੀ। ੬੫। ਅਸੁਦੀਭੋਭੋਭਵਕਕੇਦ੍ਰਵਤਾਭਿਹ
ਨਤੈਜਾਨਾਨਗੀਦੀਨੀਤੇਜਕੇਦ੍ਰਾਮਪ੍ਰੀਖਤੈਮਨੁ। ੬
੬। ਤੁਚਾਦੁਈਹੋਪਵਨਕੇਸਪੁਸਧਰਮਹੋਤਾਸੁਪਦੀਨੇਰੇ
ਮਅਕਾਸਕੇਛੇਦਨਮੇਦੁਖਨਸਾ। ੬੭। ਭੂਨਭਿਨਕ
ਰਮਹੀਕਾਭਾਗਕੀਭਿਭਿਸਤਾਰਾਗੁਰਗਮਾਮੇਸੇਜਾਨ
ਕੇਦੀਆਲਕੀਭਿਨਿਧਾਗ। ੬੮। ਚਰਾਮੰਸਨੀਰਕੇਭੁ

ਏ॥ ਵੇਚਾਰੇ ਚਾਰੇ ਮੇਂ ਗਏ॥ ਅਪਸੇ ਪਥੀ ਰਜ ਹੋ ਸੰਤਾ॥ ਸੁਰੁ ਰਬ
 ਰਨ ਕੁਭੁ ਉਤਪਤਾ ੧੦੧॥ ਅਪਤਤ ਕਾ ਭਿੰਨ ਕਰਤਾ ਗਹਿ ਬਿਸ
 ਤਾ॥ ਅਚੀ ਕਰਨ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕਾ ਕਹੈ ਦਯਾਲ ਸੁਭਾਸਾ॥ ੧੦੦
 ਪਿਤ ਦੀ ਏਹੈ ਤੇ ਜਕੇ ਬਿਸਧ ਰਮਹੈ ਦਯਾਲਾ॥ ਸੁਏ ਦਈ ਓਹੈ ਪ
 ਵਨ ਕੇ ਗਮਨ ਪ੍ਰਸੰਗਾ ਬਿਸਾਲਾ॥ ੧੦੧॥ ਏ॥ ਲਾਲਾ ਦਈ
 ਅਕਾਸ ਕੋਆ ਗਮਨ ਉਰਧ ਤੇ ਜਾਨਾ॥ ਰਕਤ ਦਈ ਹੋ ਮਹੀ
 ਕੋ ਲੋਹ ਤਚਿ ਹਨ ਪ੍ਰਮਾਨਾ॥ ੧੦੨॥ ਭਿੰਨ ਭਿੰਨ ਬਗ ਅਪਕਭ
 ਗਕਹਿ ਓ ਬਿਸਤਾਰਾ॥ ਆਦਵੇ ਅਜਾ ਅਕ੍ਰੋਸ ਦਾਅਤਮ ਦੇਵ
 ਵਿਚਾਰਾ॥ ੧੦੩॥ ਚਾਰਾ ਅੰਸ ਤੇ ਜਕੇ ਭਏ॥ ਵੇਚਾਰੇ ਚਾਰੇ ਮੇਂ
 ਏ॥ ਛੁਪਾ ਮੁਖ ਤੇ ਜਤ ਬਗਾ॥ ਪੁਚਨ ਸਮਰਥਾ ਚਿਹਨ ਤੇ ਕਾ
 ੧੦੪॥ ਏ॥ ਭਿਖਾ ਦਈ ਹੋ ਪਵਨ ਕੇ ਕੰਠ ਹੋ ਸੁਸੁਰ ਕੁੰਤੋ ਜਾਨਾ
 ਨਿੰਦਾ ਦਈ ਅਕਾਸ ਕੇ ਸੁਨ ਸੁਭਾ ਉਪਛਾਨਾ॥ ੧੦੫॥ ਏ॥ ਕ੍ਰਾਤ

ਦਈਹੈਉਦਕਕੋਸੀਤਉਸਸਨਬੰਧਾ॥ਆਲਸਦੀਨੋਮਹੀ
 ਕੋਜਾਡਾਦੁਭਾਨਿਰਬੰਧਾ॥੧੦॥ਤਾਜਤੰਤਕਾਭਿੰਨਕਰਭਾਗ
 ਕਹਿਓਭਿਸਾਗਾਪੁੰਦੀਕਰਨਪ੍ਰਕਾਰਕਾਕਹਿਓਦੁਜਾਲ
 ਸਭਸਾਗਾ॥੧੧॥ਚਾਰਾਮੀਸਪਦਨਕੇਭਏ॥ਵੇਚਾਰੇਚਾਰੇ
 ਮੇਗਏ॥ਧਾਵਨਮੁਖਪਵਨਤਥਗਾ॥ਸਬਲਾਚਿਹਨਤੇ
 ਨੀਕੋਕਰਾ॥੧੨॥ਪਸਰਨਦੀਓਭਾਮੁਕਾਸਕੋਭਿਅਪ
 ਕਤਤੇਜਾਨਾ॥ਉਛਲਨਦੀਨੇਤੇਜਕੋਉਤਕ੍ਰਿਸ੍ਰਜਹਾਤੇਜਾਨ
 ੧੩॥ਚੰਚਲਦੀਓਹੈਅਪਕੋਸੁਲਦਵਤਪਹਚਾਨਾਸੀ
 ਕੋਚਨਦੀਨੋਮਹੀਕੋਜਾਡਾਚਿਹਨਤੇਜਾਨਾ॥੧੪॥ਭਿੰਨਭਿੰ
 ਨਕਰਪਵਨਕਾਕਹਿਓਦਿਆਲਤਿਹਭਾਗਾਯਾਕੋਨੀਕੋਜ
 ਨਕੋਸਕਲਥਾਸ੍ਰਾਤਿਆਗਾ॥੧੫॥ਚਾਰਾਮੀਸਗਗਨਕੇਭਏ
 ਵੇਚਾਰੇਚਾਰੇਮੇਗਏ॥ਲਿਭਾਮੁਖਗਗਨਤਥਗਾ॥ਅਕਾ

ਸਚਿਹ ਨ ਤੇ ਨ ਕੋ ਕਹਾ ੧੧੨ ਕਾਮ ਦੀ ਓਹੋ ਪਵਨ ਕੋ ਪਾਵਨ
 ਚਿਹ ਨ ਪ੍ਰਮਾਨਾ ਕੋ ਪਦੀ ਓਹੋ ਤੇ ਜ ਕੋ ਓਸ ਚਿਹ ਨ ਤੇ ਜ
 ਨਾ ੧੧੩ ਮਿਹ ਦੀ ਓਹੋ ਉਦ ਕੋ ਮੇਲ ਨ ਚਿਹ ਨ ਪ੍ਰਤਛਾਮ
 ਤਸਹ ਦੀ ਨੀ ਮਹੀ ਕੋ ਜਾਡ ਚਿਹ ਨ ਤੇ ਲਛਾ ੧੧੪ ਭਿਨ ਭਿਨ
 ਕਰਗਗਨ ਕਾ ਭਾਗ ਕਹਿ ਓਹਿ ਰਧਾਗ ਨੇ ਤੇ ਨੇ ਤ ਕਰਜਾ
 ਨਿਓ ਬਿਮਲਾ ਅਤਮਾ ਸਾਗ ੧੧੫ ਸਿਰਸਾ ਅਕਾਸ ਮੁਖ ਅ
 ਕਾਸ ਅਨਾਹਦ ਸਬਦ ਬਾਨ ਕੇ ਬਾਸਾ ਕੰਠ ਸਿਨਾ ਅਕਾ
 ਸ ਪਵਨ ਸੁਨਾ ਮੁਖ ਨਾਸਕਾ ਮਾਗ ਮਨਗ ਮਨ ਪੁਨਾ ੧੧੬
 ਰਿਦੈ ਮੁਕਾਸਾ ਮਗਨ ਕੇ ਜਾਨਾ ਸਦਾ ਉਸਤਾਤੁ ਮੇ ਮਾਨਾ ਉ
 ਦਗ ਮੁਕਾਸਾ ਮੁਖ ਜਲ ਜੇ ਈ ਪਜਲਾ ਸੇ ਰੁਪ ਦ੍ਰਵੇ ਨਿਤ ਸੇ
 ਈ ੧੧੭ ਕਟਾ ਮੁਵਕਾਸਾ ਮੁਖ ਪ੍ਰਥਵੀ ਸੁਨਾ ਗੀਧਾ ਸਾਨਲ

ਪਨਿਐਪੁਨਾਪੰਚਥੀਸਜੜਨਿਸ਼੍ਰੇਯਾਨਾਅਤਮਾਸਾਛੀਯਾ
 ਕੋਮਨਾ੧੧੮।ਪੰਚਤਤਕਾਭਿਨਕਰਕਾਗਕਹਿਓਥਿਸਤਾਰਾ
 ਪੰਚੀਕਰਨਪ੍ਰਕਾਰਕਾਰਕਾਕਹਿਓਦ੍ਵਾਲਸਭਸਾਰਾ੧੧੯

ਭੁਤਸੁਅੰਸ	।	।	ਪ੍ਰਥਵੀ	।	ਅਪ	।	ਤੇਜ	।	ਥਾਇ	।	ਅਕਸ਼	
ਅਸਤ	।	ਰੇਤ	।	ਛਪਾ	।	ਧਵਨ	।	ਲੋਭ	।	ਮਾਸ	।	ਪਿਤ
ਤ੍ਰਿਖਾ	।	ਪਸਕਾ	।	ਕਾਮ	।	ਨਾਦੀ	।	ਸੁਰੇਦ	।	ਨਿਵਾ	।	ਉਛਲਨ
ਕੋਧ	।	ਤੁਚਾ	।	ਲਾਲਾ	।	ਕਾਂਤ	।	ਚੈਚਲਮੇਰ	।	ਸ਼ਰਮ		
ਰਕਤ	।	ਅਲਸ	।	ਸੰਕੋਸ਼	।	ਮਤਸਰ	।	ਭੁਤਪ੍ਰਅੰਸ				
ਪ੍ਰਿਥਵੀ	।	ਅਪ	।	ਤੇਜ	।	ਥਾਇ	।	ਅਕਸ਼	।	ਅਸਤ	।	ਰੇਤ
ਛਪ	।	ਧਵਨ	।	ਲੋਭ	।	ਰਕਤ	।	ਮਾਸ	।	ਨਾਦੀ	।	ਤੁਚਾ

ਹੋਮ | ਅਸਮ | ਕ੍ਰਾਤ | ਪ੍ਰਿਤ | ਸੁਏਦ | ਲਾਲ | ਸਿਕੰਠ

ਚੰਚਲ | ਭਿਛੁਸ਼ | ਤ੍ਰਿਖ | ਲਿਵ | ਮਤਸ਼ | ਮੰਗ | ਕ੍ਰੋਧ

ਕਾਮ | ਪਸ਼ਰਨ |

ਅਪੰਚੀਕ੍ਰਿਤ ਜੋਭੁਤਸੁ ਅੰਸਾ ਪੰਚੀਕ੍ਰਿਤ ਜੋਭੁਤਪ੍ਰਾਸ
ਪਾਚਭੁਤਕੋਪੰਚੀਕਰਨਾ ਥਿਧਵਤਥੇਦਗੀਤਕਰੋਥਰਨਾ
ਭਉਤਕਭੁਤਸੀਪਾਤਜੋਗਾਯੋਪਨਖਸਿਖਜੜਨਿਸ਼ੇਸ਼
ਮਝਾਯੋ ੧੨੦। ਭੋਭਗਵਨਸੁਖਵਖਕੋਗਯਾਨਾਕੋਸੇ
ਜੜਕੋਹੋਤਪਛਾਨਾ ਅਥਯਕੋਭਿਤਰਸੁਨਾਤੋ। ਯੇਹਨਜ
ਨਤਦਖਸੁਖਤਾਤੋ ੧੩ ਪਭਉਤਕਵਿਸਦੇਹਜੜਜੇਈ

ਨਹੀ ਜਨਤਰੁ ਤਕਦਾ ਚਿਤ ਸੇਈ ॥ ਰੂਤ ਅੰਸੁ ਸੰਘਤ ਦੇਹ ਜੋ
 ਕੋ ਸੇ ਜਾਨਤੁ ਹੋ ਨਿਸਚੈ ਸੋ ॥ ੧੨੩ ॥ ਦੋਹਰਾ ਸਮੀਪ ਉਠੈ ਅਰੁ ਥੈਠੈ
 ਸੁਖ ਪਤਾ ਵਿਖੈ ॥ ਫਿਰਤ ਸਥਰੇ ਪੈਠੈ ॥ ਤਿਆਤ ਨ ਰੂਪ ਨ ਜੇ
 ਆਹੀ ॥ ਲੀਏ ਉਤਾਰ ਕਛੁ ਸੁਪਨਾ ਹੀ ॥ ੧੨੪ ॥ ਯਾ ਤੇ ਜਾੜ ਅੰ
 ਤ ਅੰਤ ਸਰੀਰਾ ॥ ਜਿਉ ਘਟ ਦਿਸ ਜਾਨ ਜੜ ਧੀਰਾ ॥ ਸਨ
 ਘਟ ਉਪ ਜੈ ਤੇ ਸੇ ਬਿਤਰੀ ॥ ਦਿਨ ਦਿਨ ਦੇਹ ਬਚਤ ਪੂਨਾ ॥
 ੧੨੫ ॥ ਯਾ ਤੇ ਘਟ ਵਤ ਦੇਹ ਨ ਹੀ ॥ ਪੁਛਿਓ ਸਿਖ ਕਹਤ
 ਗੁਰ ਸੇਈ ॥ ਥਠ ਤ ਦੇਹ ਕਿਆ ਚੇਤ ਨ ਹਯੋ ॥ ਵਰਧ ਮਾਸ
 ਚੇਤ ਨ ਨਹੀ ਕਹੀਐ ॥ ੧੨੬ ॥ ਕਹਾ ਦੇਖਿਓ ਤੇ ਕਉਨੈ ਕਹਿਓ
 ਵਰਧ ਮਾਨ ਚੇਤ ਨ ਤੁਹਿ ਗਹਿਓ ॥ ਅਥ ਯਾ ਪਛਾਦਿ ਸੁਤਾ
 ਦਿਖਾਉ ॥ ਤੇਰੇ ਕਹਨ ਬਿਥਸਾ ਮਸਤਾਉ ॥ ੧੨੭ ॥ ਜੇ ਸੇ ਤਿਨ ਅ

ਰੁਗੇ ਮੇਢਗਾ ਦਿਨ ਦਿਨ ਲੇਇ ਕੇ ਠੇਗ ਹਿਡਗਾ ਵਹੁ ਬਢ ਜ
 ਇਛੇ ਹਹੁ ਵੈ ਜਾ ਤੇ ਪਕਾ ਵਹੁ ਦੇਰ ਚੇਤ ਨ ਜੈ ਤਾ ਤੈ ॥ ੩੭ ॥ ਕਿ
 ਬਾਪੁ ਦੀ ਜੰਤ ਕਰ ਜੇ ਸੋ ਕੁਪ ਥੀ ਚਮਿਦ ਕਾ ਢਤ ਤੇ ਸੋ ਪਕਾ
 ਢ ਕੁਪ ਤੇ ਗਥੇ ਤੀਗਾ ਵਹੁ ਬਢ ਜਾਇ ਮਹਾ ਬਿਸਤੀ ਗੀ ॥ ੩੮ ॥
 ੧ ॥ ਤਉ ਕਿਆ ਚੇਤ ਨ ਤਾਤਿ ਹਕ ਹੀਯੋ ॥ ਵਰਧ ਮਾਨ ਚੇਤ
 ਨ ਹੀ ਲਹੀਯੋ ॥ ਕਹੀ ਕੁ ਦਾਲ ਕਰਮਾਟੀ ਪੈਟਾ ॥ ਕਰਤ ਬੇਦ
 ਕਾ ਮਨ ਮੇ ਮੈਦਾ ॥ ੧੨ ॥ ਵਰਧ ਮਾਨ ਬੇਦ ਕਾ ਹਯੋ ॥ ਤਿਕਿਆ ਚੇ
 ਨ ਤਾਤਿ ਹਕੀ ਹੀਯੋ ॥ ਲਭੀ ਪੁਤ ਦਿਨ ਮੀਨ ਨੀਰ ਕਰਮਾ
 ਰਪੇ ਦੇਹ ਬਿਖੈ ਨਿਯੋ ਪਰਾ ॥ ੧੩ ॥ ਵਹੁ ਪਾਮਿਦ ਸੀਚੈ ਵਤੁ
 ਨਾ ਸੀ ਮਕ ਵਰਧ ਮਾਨ ਅਪਹੈ ਪੁਨਾ ॥ ਕੀਚੈ ਤਨ ਤਾਤਿ ਕਹੈ
 ਈ ॥ ਕੀਉ ਨਿਖੇਧਾ ਮਨ ਭੇਕਰ ਸੇਈ ॥ ੧੪ ॥ ਮਤਾ ਮੰਤ

ੜਨਿਸ਼ੇਦੇਹਾਨਿਸ਼ੇਯਾਕੋਤਜੋਸਨੇਹਾਤੂਚੇਤਨਾਗਿਯਾਨਪਨਸੁ
ਕਤਾਯਾਓਜਾਨੇਅਨਭੈਸੰਯੁਕਤਾ॥੩੨॥ਕਹਿਓਜੜਤੁਦੇਹੁਕੇ
ਜਾਤੈ॥ਅਨਿਤਾਦਿਖਾਵਤਹੋਅਥਤਾਤੈ॥ਅਕਾਸਮੁਦ੍ਰਾਸਚਰਤ
ਪਰਚਾਨਾਪਵਨਚਰਤਧਵਨਕੋਮਾਨਾ॥੩੩॥ਅਗਨਪ੍ਰਜੁ
ਲਤਹੋਨਕੋਚਹੋ॥ਉਦਕਵਵਤਕੋਚਾਹਤਾਮਹੋ॥ਪ੍ਰਿਥਵੀਖੰ
ਡਖੰਡਹੋਨਚਰਤਨਿਤਾ॥ਅਪਨੇਅਪਨੇਪ੍ਰਿਥਚਲਨਹਿਤਾ
ਥਾ॥ਸਗੀਰਾਮਨਿਤਕਹਿਓਜਾਤੈਸੁਨਾਕਹੋਮੰਗਲਤਾ
ਨਿਸ਼ੇਪੁਨਾਜਨਮਕਾਲਮੇਦੇਖਥੀਚਾਹਦੇਹਮਲੀਨ
ਅਦੁਧਾਨਿਹਾਰਾ॥੩੪॥ਰਕਤਰੇਤਸੰਜੋਗਵਾਨਜੋ॥ਉਪਜੀ
ਅਤਿਮਲੀਨਭਾਂਜਨਸੋ॥ਅਤਾਮੰਤਮਲੀਨਾਮਸੁਧਾਦਿਖਾ
ਉਦਸਦੇਖਾਦਿਸਦੇਹਸਮਝਾਉ॥੩੬॥ਤੂਚੇਤਨਨਿਤਮੰ

ਗਲਰੁਪਾਸਾਢੀਸਰਬਪ੍ਰਕਾਸਅਨੁਪਾਭਿਭੁਗਵਨਕੈਨੈ
 ਸਦੰਧਾਜਾਕੈਸਮਥੈਹੋਇਸਿਤੋਖਾਨ੨੧ਸੁਨੇਸਿਧਦਸ
 ਦੇਖਾਦਿਖਾਅਸੁਧਸੈਚਦੁਰਗੀਧਸਮਝਾਉਆਸੁਜੁਲ
 ਖੰਡਵਗਪ੍ਰਸਿਥਲਸੁਨਹੋਗਕਸਤਅਧਵਅਮਖਪੁਨ
 ੧੩੮ਅਯਾਤੋਤ੍ਰਿਸ਼ੂਲਨਹੀਹੋਇਨਖਸਿਖਦੇਖਵੈਤਹੋਸੇ
 ਫਿਪੁਰਬਕਤਬਚਨਯਹਸਤਤਮਾਰੇਮੇਅੰਤਹਿਨਿਸ਼ੇਕਰ
 ਧਾਰੇ੧੩੯ਭੁਗਵਨਯਹਸਬੁਲਸਰੀਰਹਉਨਹੀਨਿਭੇ
 ਜਾਨਿਭਿਧੀਗਯਾਤੋਲਾਭੁਕਹਾਮੁਹਭੋਜਿਯਾਹਿਨਿਸ਼ੇ
 ਅੰਤਰਫੁਲੋ੧੪੦ਸਪਸਾਧਸਿਖਸੁਨਜਤੋਸਾਵਯਾਨ
 ਮਤਦਿਤ੍ਰਕਰਤਾਤੋਜਬਤੁਸਬੁਲਸਰੀਰਨਆਹੀਪਤਬਜਾ
 ਤਵਰਨਆਸਮਤੁਨਹੀ੧੪੧ਉਤਪਤਭਿਤਵਰਪਨਪਰਨ
 ਮਾਖੀਵਿਥਿਨਸਖਟਭਾਵਸੁਜਾਨਜਬਤੁਦਹਸੁਲਨਹੀ

ਹੋਇ ਤਬ ਜਤ ਵਰਨਾ ਅਸਮਨੀ ਕੋਇ ॥ ੧੪੩ ॥ ਵਰਨ ਧਰਮ ਅ
 ਸਮ ਅਚਾਰਾ ਸਾਸਤ੍ਰ ਜੰਤ੍ਰ ਬਾਧਿ ਸੰਸਾਰ ਘਤਿ ਹਬੰ ਪਨ ਤੇਇ
 ਕਸਤ ਹੋਸੁਨਾ ਜਗਤ ਜਲ ਤੋਨਿ ਸੋ ਕਰਪੁਨ ॥ ੧੪੪ ॥ ਜੋ ਜੋ ਸਿੰਘ
 ਕੇ ਸਹੀ ਜਾਨਾਨੀ ਕਸਤ੍ਰ ਪਿੰਜਰ ਤੋ ਗਊ ਮਾਨਾ ਵਰਨਾ ਅਸਮ
 ਅਭ ਮਾਨੀ ਜੋਈ ਸੂਤ ਕੇ ਦਸੁ ਕਹ ਵੈਸੇਈ ॥ ੧੪੫ ॥ ਥਰਨ ਅਸ
 ਅਥਿ ਹੀਨ ਮਨ ਜਾਕੇ ਸੂਤ ਕੇ ਸਿਰ ਪਰਾ ਅਸਤਾ ਕੇ ਸਾਸਤ੍ਰ ਕ
 ਹਤ ਸੀਮ ਕਯਾ ਹੋਸੁਨਾ ਸਿਅ ਥਕ ਹੋ ਪ੍ਰਗਟ ਨਿਸ਼ੇ ਪੁਨਾ ਜਿਲੇ
 ਦੇਹ ਅਤਮ ਵਿਗਯਾਨਾ ਦੇਹੇ ਅਤਮ ਤੋ ਲੰਥਾ ਪਨ ਮਾਨਾ ਕਰਮ
 ਸਾਸਤ੍ਰ ਕੀ ਸਤਾ ਜੋ ਸਿੰਘ ਪਤ ਹੋਤ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਤੇ ਲੀ ॥ ੧੪੬ ॥ ਹਿ
 ਤ ਸਾਸਤ੍ਰ ਮਹੀ ॥ ॥ ਯਾ ਵਤ ਦੇਹ ਅਤਮ ਵਿਗਿਆਨੀ ਥਾਪ
 ਤੇਨ ਧਮਾਨ ਤਹ ਪ੍ਰਮਾਣਿ ਕਰਮ ਸਾਸਤ੍ਰਾ ਵਿਤਾ ਵਤ ਦੇਵ ਪਪੰਦੇ
 ਤੇ ॥ ੧੪੭ ॥ ਮੇਨੀ ਦੇਹ ਕਦਾ ਚਿਤ ਜਾਤੇ ॥ ਜਿਹ ਬਾਲ ਗਯਾਨ ਯ

ਹਉਤਾ ਤੇ ॥ ਤਿਹ ਕਾਲ ਸਰਬ ਕਰਤਿ ਤੁਜੁ ਆਹੀ ॥ ਦੁਖੁ ਮੇਸਿਖ
 ਕਦਾਚਿ ਤਨਾਹਿ ॥ ੧੪੭ ॥ ਭੁਭੁਗਵਨ ਯਹ ਸਭੁ ਲਸਰੀ ਹਰ
 ਉਤੰ ਨਹੀ ਕਦਾਚਿ ਤਪੀਗਾ ॥ ਤੁਵਾ ਅਗਿ ਅਸਿਖਿ ਕਰਤਾ
 ਤੇ ॥ ਸਭੁ ਲਸਰੀ ਰਸਬੰਧਨ ਤਾ ਤੇ ॥ ੧੪੮ ॥ ਵਰਨਾ ਅਸੁ ਮਕਲ
 ਗੋਤ ਜਾਤ ਜੋ ॥ ਇਸ ਤੀ ਪੁਰਖ ਨ ਫੁੰਸ ਕਹੈ ਸੋ ॥ ਸਭੁ ਲਸਰੀ
 ਦੀ ਰਖਾ ਮਭੁ ਸਿਯਾ ਅਗਿ ਰਪੀਤ ਸਭੁ ਪੁਕੇ ਨਾਮ ॥ ੧੪੯ ॥ ਨ
 ਮਰੁ ਪਖਟ ਭਾਉ ਬਿਕਾਰਾ ॥ ਨਹੀ ਮੁਖੁ ਮੇਨਿ ਸੋਯੁ ਭਾਗ ॥ ਤਵ
 ਪਾਕਟਾ ਖਨਗਿ ਖਨੇ ਤੇ ਸੁਨਾ ॥ ਸੀਮਕ ਗਯਾ ਨ ਭਯੋ ਨਿਸੈ ਪਨ
 ॥ ੧੫੦ ॥ ਇੰਦ੍ਰੀਅ ਭਾਵੁ ਰੂਪ ਕਰਤਾ ਤੇ ॥ ਅਭਾਵੁ ਸਹੀ ਰਚਲਨ
 ਕੇ ਤਾ ਤੇ ॥ ਕਵਿ ਰੂਪ ਰੀਤਾ ॥ ਯਹ ਉਪਜੀ ਅਨਭੋ ਪਰਤਿ
 ॥ ੧੫੧ ॥ ਹਉਇੰਦ੍ਰੀ ਨਿਸੈ ਯਹ ਕੁਝ ॥ ਯਉ ਅੰਤਰ ਮੁਹਿ ਨਿਹਿ
 ਅਇਓ ॥ ਨਹੀ ਇੰਦ੍ਰੀ ਤੁੰ ਮਨ ਬਚਨ ਜਾਨਾ ॥ ਭੂਤ ਕਰਤਾ ਇੰਦ੍ਰੀ

ਪਹਿਚਾਨੀ ਪੜ੍ਹਾਉ ਭੂਗਵਨ ਕਿਹੁ ਤਕ ਕੋਨੈ ਕਰ ਜੁ ਬਖਾਨ
 ਗੁਗਮ ਬਲਿ ਸਮਝਾਤ ਹੋ ਜੈ ਸੇ ਕੁਮਾਰਿ ਧਿਆਨ ॥ ੫੩ ॥ ਸੋ ਤਵ ਕ
 ਨ ਭਿਕਾਰ ਜਾਨਾ ॥ ਥਾਉ ਕਾਰਜ ਤੁਕ ਪਾਏ ਪਛਾਨਾ ਤੇ ਜਕਾਰ
 ਜਚਖ ਅਰਪਾਏ ॥ ਜਲ ਕਾਰ ਜਉ ਪਸਬਰ ਸਨਾ ਪੁਤ ਪਾਏ ॥ ੫੪ ॥
 ਗਾਏ ਪਾਏ ਕਾਰਜ ਪ੍ਰਿਥ ਏਸੁ ਨ ਪਾਏ ਉਕਮ ਕਹਿਓ ਪ੍ਰਗਟ
 ਨਿਸ਼ੇ ਪੁਨਾ ॥ ਏਕ ਏਕ ਕੁਤ ਤੇਜਾ ਤੇ ॥ ਏਏ ਏਏ ਏਏ ਪ੍ਰਿਥਿ ਪ੍ਰਿਥਿ ਤੇ ॥ ੫੫ ॥
 ਏਏ ਪ੍ਰਿਥਿ ਤੇ ਸੋ ਤੇ ਅੰਸ ਮਿਲ ਮਨ ਉਪ ਜਿਓ ਪ੍ਰਿਥਿ ਜਾਨ
 ਪਾਂਚ ਭੂਤ ਸਮਤ ਤੁਕ ਕਾਰਜ ਮਨ ਕੇ ਜਾਨਾ ॥ ੫੬ ॥ ਪਾਂਚੋ ਗਿਯਾਨ ਇ
 ਏ ਪ੍ਰਿਥਿ ਪ੍ਰਿਥਿ ਪ੍ਰਿਥਿ ਤੇ ॥ ਜਾਸਾ ਤਿਨ ਕੇ ਗਾਹਕ ਮਨੁ ਪ੍ਰਿਥਿ ਪ੍ਰਿਥਿ
 ਕਹਿ ਪ੍ਰਿਥਿ ॥ ੫੭ ॥ ਬਿਲ ਕਾਰਿ ਏ ਮੇਰਾ ਮਨ ਬੁਝਾ ਕਿਨ
 ਮਾਥਾ ਰਾਮੰਤ ਗਾਏ ॥ ਪ੍ਰਿਥਿ ਪ੍ਰਿਥਿ ਤੁਕ ਕਾਰਜ ਮਨ ਗਾਮਾ ਅੰਤ
 ਹਕਾਰਨਾ ਬਿਖੇ ਪ੍ਰਿਥਿ ਪ੍ਰਿਥਿ ਤੇ ॥ ਸੋ ਅਬਲੇ ਦਰਸਾਤ ਹੋਇ

ਉਵੇਦਨਪੁਤਪਾਦਾ ੧੫੮ ॥ ਸੰਕਲਪਥਿਕਲਪਨਿਸ਼੍ਰੇਯੰਕਾਗਾਚਿ
 ਤੋਵਨਸਾਧਾਚਿਤਬੀਚਾਗਾਸਬਦਸਪਰਸਰੂਪਰਸਰੀਧਾਥਿਖੇ
 ਗਿਆਨਇੰਦ੍ਰੀਸਨਬੀਧਾ ੧੫੯ ॥ ਬਚਨਅਦਾਨਗਮਨਪੁ
 ਚਾਨਾਥਿਸਰਗਾਨੰਦਤੇਸੈਪੁਨਜਾਨਾਕਰਮਾਇੰਦ੍ਰੀਕੇਵਿ
 ਖੇਕਹੈਸਭਾਨਖੁਸਿਖਜਤੁਭਾਖੇਨਿਸ਼੍ਰੇਤਬਾ ੧੬੦ ॥ ਅਨੁ
 ਸਾਧਾਰਨਪੰਚਕੋਕਾਰਜਨਿਸ਼੍ਰੇਜਾਨਾਪੰਚਬਿਤੁਇੰਦ੍ਰੀਕੀ
 ਕਹਨਕਹਤਨਿਤਮਾਨਾ ੧੬੧ ॥ ਪੰਚਕਪਾਠਕਜਿਉਪਗਰ
 ਮਨਬਧਮਾਹਿਬਸੇਖਾਥਿਲੇਛਨਪ੍ਰਿਤਖਿਏਜਾਨਾਤਿਹਕਾ
 ਰਜਭੇਦਯੁਗਦੇਖਾ ੧੬੨ ॥ ਚੰਦ੍ਰਾਪੰਚਪ੍ਰਾਨਬਿਤੁਬਭਿ
 ਕਾਰਾਬਾਉਭੂਪਨਿਸ਼੍ਰੇਕਰਧਾਗਾਪੰਚਕੁਤਜਤਨਿਸ਼੍ਰੇਜਾਨ
 ਤਤਅੰਸਸੀਜੇਗਇੰਦ੍ਰੀਜਜਮਾਨਾ ੧੬੩ ॥ ਚੰਦ੍ਰਾਗੁਣਨਾਇੰਦ੍ਰੀ
 ਜਤਜੇਈਗਾਨਿਜਾਵੇਖੇਗਯਾਨਕੈਸੇਤਿਹੋਈਸੁਨੇਸਿਖ

ਉਤਰਪੁਨਜਾਕੇ। ਦਰਸਾਉ ਜੜਤਿਉਨਿਸੇਤਾਕੇ॥੧੬੪॥ਸੇ
 ਤਾਮਪਕੈਨਹੀਪੁਨਜਾਨੇ॥ਪ੍ਰਸਪਰਮਾਪਨਾਹਨਪੁਰਚਾਨੇ॥
 ਸੁਬਿਖੇਸਬਦਾਦਿਗਿਯਾਨਨਹੀਜਾਹੀ॥ਆਨਾਬਿਖੇਅਪਾਮਿ
 ਆਨਨਤਾਹੀ॥੧੬੫॥ਇੰਦ੍ਰੀਵੇਖੇਉਭੈਜੜਵਰਨਾਸਬਦਾ
 ਦਿਗਿਯਾਨਕੇਸਾਪਨਕਰਨਾ॥ਦੀਪਰੁਪਾਦੇਗਯਾਨਸਾਧਨ
 ਜਿਉ॥ਸੇਤਸਬਦਾਦਿਗਿਯਾਨਸਾਧਨਤਿਉ॥੧੬੬॥ਯਾਤੇਭਿ
 ਨਕਰਮਾਇੰਦ੍ਰੀਜੈਈ॥ਸਾਧਨਕਿਅਪਛਾਨੇਸੇਈ॥ਦਰ
 ਬੀਵਤਜਾਨੇਪੁਨਜਾਤੇ॥ਅਤਅੰਤਮਹਾਜੜਇੰਦ੍ਰੀਤਾਤੇ॥੧
 ੬੭॥ਹੁੰਚੇਤਨਰਗਾਨਪੁਨਰਪਾਜੜਕੈਸਾਛੀਪਰਮਾਮ
 ਨੁਪਾਭਿਭਗਵਨੁਉਇੰਦ੍ਰੀਨਹੀ॥ਸਭੇਥਿਕਰਹੈਤਿ
 ਹਮਾਹੀ॥੧੬੮॥ਭਿਭਗਵਨਜੈਭਿਭਤਪਾਨਾਕਰਨਥਿਖੇ
 ਚੇਸਾਪੁਰਚਾਨਾਪਾਨਗਏਥਪੁਚੇਸਾਹੀਨਾਤੇਸੇਹੀਇੰ

ਦੀਸਤ ਚੀਨਾਹ ਉਤੀ ਅਸਨ ਪਿਪਾਸਾ ਵਨਾ ਯਾ ਅਨ ਬੇਤੇ ਕੀਓ
 ਪ੍ਰਮਾਨ ਹਤਾ ਤੇ ਹਉ ਨਿਸ਼ੇ ਕਰ ਪ੍ਰਾਨਾ ਅਤ ਦਿਤ ਨਿਸ਼ੇ ਅੰਤ
 ਰਜਾਨਾ ੧੬੬ ॥ ਅਗੇ ਸਿਖ ਤੁਨ ਹੀ ਪ੍ਰਨ ਪ੍ਰਨਾ ਮਹਾ ਜੜ੍ਹ
 ਪਤਾ ਹਿ ਪਹਚਾਨਾ ਸੁਖ ਪਤ ਸੁਖ ਨ ਮੇਆ ਵਤ ਜਾਤਾ
 ਨਹੀ ਜਨਤਾ ਅਪਨ ਸੰਪਤਾ ੧੭ ॥ ਚੈ ॥ ਇਸ ਤੀ ਪ੍ਰਗ
 ਵੇਕ ਪ੍ਰਜੀਕਾ ਉਭੈ ਸੇ ਨ ਕੀਓ ਵੇਕੋ ਅੰਕਾ ਵੇਕੋ ਗਾਅ ਇ
 ਓਕੋ ਉਜਾਗਾ ਭੁਖਨ ਸਤ ਲੋਗ ਬੀਜਨਾਗ ੧੮ ॥ ਚੈ ॥ ਨਹੀ ਪ੍ਰ
 ਨ ਕਛੁ ਜਨੈ ਜਾਤੈ ॥ ਅਤਾ ਅੰਤ ਮਹਾ ਜੜ੍ਹ ਪ੍ਰਾਨ ਸੁਤਾ ਤੈ ਪ੍ਰ
 ਬਧੋ ਹੋਇ ਜਾਨਤਾ ਇਤ ਚੇਤਾ ਯਉ ਮਤ ਕਹੈ ਕਹੀ ਕਿਤਾ ੧੯
 ਚੈ ॥ ਸਰਬਾ ਮਾਸ ਸਾਮੇ ਪ੍ਰਾਨਾ ਆਵਤ ਜਾਤਾ ਨਿਵਰਤਨ ਮਾਨ
 ਅਪਨੀ ਬਿਤ ਕੇ ਨਹੀ ਪਹਚਾਨਾ ਯਾ ਤੇ ਜੜ੍ਹ ਨਿਸ਼ੇ ਕਰ ਪ੍ਰਾਨ
 ੨੦ ॥ ਕੋ ਸੇ ਅਸੇ ਸੁਨ ਕਹ ਗਾਉ ॥ ਨਿਹ ਸੇ ਕਹਤੁ ਹਸਮ

ੴ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਮਹਾਰਾਜ ਕੀ ਫਤਹਿ ਕੀ ਭੀਮਨ
 ੧੭੧ ਚੰਦ੍ਰਾ ਗ੍ਰਿਹ ਭਾਗ ਵਿਖੇ ਹਮਦਨ ਤਤ ਜਾਤੋ ਪ੍ਰਨ ਅਸਮਾ
 ਕ ਹਨ ਕੇ ਤਾਤੋ ਪ੍ਰਨ ਤੇ ਬਿਤਾ ਅਪਨ ਹੀ ਜਨਤ ਸੁਨਾਨੀ ਸੁੰਦਰੀ
 ਪ੍ਰਗਟ ਤਾਤੋ ਪ੍ਰਨ ੧੭੪ ਚੰਦ੍ਰਾ ਨਨੁ ਜਤ ਪ੍ਰਨ ਕੋ ਸਮਾਨ ਪਰੋ ਜਤ
 ਬਪੁ ਜਾਤੋ ਚੇ ਸਾਕ ਕੋ ਜਤ ਅਪ ਜਤ ਕੋ ਚੇ ਸਾਤ ਜਾਨਾ ਲੋਕ
 ਵਿਖੇ ਦੇਖਤ ਸਭ ਮਾਨ ੧੭੬ ਚੰਦ੍ਰਾ ਅਤ ਪ੍ਰਚੰਡ ਪਉਨ ਜਬ
 ਚਲੇ ਸਾਪਾ ਗ੍ਰਿਹ ਪ੍ਰਗਟ ਸਭ ਲੋਕ ਗ੍ਰਿਹ ਛੇਦਨ ਅਨੰ
 ਗੇ ਜਾਤੀ ਅਨਬ ਚਨ ਜਤ ਕੋ ਯਹੀ ਸੁਭਾਉ ੧੭੭ ਚੰਦ੍ਰਾ ਗ੍ਰਿਹ
 ਕ ਹਨ ਤੇ ਨਹੀ ਚੇਤਨ ਸੁਨਾਨੀ ਸੁਤੰਤਰ ਚੇ ਸਾਤਿ ਹ ਪ੍ਰਨਾਕ
 ਹਮਾ ਅਧੀਨ ਬਿਚਰਤ ਹੋ ਪ੍ਰਨਾ ਜਾਗਤ ਸੁਪਨਾ ਸਖੇ ਪਤਬ
 ਖਨਾ ੧੭੮ ਚੰਦ੍ਰਾ ਕਰਮ ਨਾਮਿ ਤਉ ਦੇ ਜਾਗਤ ਬਿਤਾ ਜਾਗਤ ਸਿ
 ਸਕਾਰ ਬਾਸਤਾ ਚੇਤਾ ਸਭਾਇੰਦੀ ਅਨਬ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਾ

ਆਉਪ੍ਰਸੰਗਜਨਤਰਯਾਨਪਰਾਪਤੀ ॥ ੧੦ ॥ ਭੀਨਾਮਵਸ੍ਰਾਥਿ
 ਚਰਤ੍ਰਜਾਤੀ ॥ ਕਰਮਨਮਿਤਪ੍ਰਾਸਕੇਤਾਤ੍ਰੇ ॥ ਗਮਨਾਮਗਮਨਪ੍ਰ
 ਨਕੇਜੇਈ ॥ ਕਰਮਾਮਧੀਨਜਾਨਪੁਨਸੇਈ ॥ ੧੦ ॥ ਪ੍ਰਾਨਸ
 ਰੀਰਪਾਲਨਸਮਰਥਸੁਨਾ ॥ ਬਿਉਹਾਰਾਮੰਨਸਮਰਥਜਾਨ
 ਪੁਨਾ ॥ ਆਤੰਜਾਤ੍ਰਨਿਸ਼ੇਕਰਪ੍ਰਾਨਾਨਹੀਚੇਤਨਤਾਤਮੇਮਾਨ
 ੧੧ ॥ ਚੈ ॥ ਦਸਵਿੰਦੀਪਾਚੈਪੁਨਪ੍ਰਾਨਾਮਨਬੁਧਗਨਿਸ਼ੇਕ
 ਰਜਾਨਾ ॥ ਸਪਤਦਸਤਤਜਾਨਪੁਨਜੇਈ ॥ ਲਿੰਗਸਰੀਰਕ
 ਹਾਵੇਸੇਈ ॥ ੧੨ ॥ ਚੈ ॥ ਸੂਖਮਸੂਲਨਹੀਤੁੰਜਾਤ੍ਰੇ ॥ ਜਾਨ
 ਪ੍ਰਾਨਤ੍ਰਨਿਸ਼ੇਕਤਾਤ੍ਰੇ ॥ ਰਿਭਗਵਨਜਬਮਨੁਬਿਰਹੇਈ ॥ ੧੩
 ਗਨ੍ਹਸ੍ਰਵਨਕਰੇਸਭਕੇਈ ॥ ੧੪ ॥ ਜਬਮਨੁਬਿਰਹਿਏਨਹੀ
 ਜਾਨੇ ॥ ਦਰਸਨਸ੍ਰਵਨਹੋਤਨਹੀਮਾਨੇ ॥ ਹਉਸੀਕਲਪਵਿਰ
 ਲਪਵਾਨਸੁਨਾ ॥ ਆਮਨਭਵਤੈਮਨੁਨਿਸ਼ੇਪੁਨਾ ॥ ੧੫ ॥ ਚੈ

ਨਹਿ ਮਨੁ ਤੂੰ ਨਿਸੇਯਾ ਜਨਾ ਯਾਮੇ ਮਨ ਭੈ ਕੀ ਪ੍ਰਮਾਨਾ ਮਨ ਦੇਹ
 ਤੇਰੇ ਮਨ ਗਾਇਕੀ ਮਥ ਪੁਨਾ ਨਿਰਜਲ ਦੇਵੇ ਬਿਰਭੁਇਕੀ ੧੮੫ ਭਿ
 ਭੈ ਬਿਰਤ ਕੇ ਬੇਤਾ ਜੋ ਹੈ ਮਨੁ ਹੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾ ਮਨ ਕੇ ਹੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾ ਹੀ ਮ
 ਨ ਕੇ ਬੁਧ ਪੁਛਾਨਾ ਬਿਲੰਛਨ ਖਿਦ ਖਿਦ ਪਤਾ ਤੇਰਾ ਜਾਨਾ ੧੮੬
 ਚੰਦਾ ਮਜੁਗ ਪਤ ਜੁਗਨ ਹੀ ਜੋਇ ਪ੍ਰੇਕ ਨਸਾਇ ਕਉਤ
 ਪਤ ਹੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾ ਸਭ ਸੰਕਲਪ ਵਿਕਲ ਪਰਤ ਚੁਨਾਤ ਬਕ ਹੀ ਦੇ ਮਨ
 ਹੁਪ ਪ੍ਰਗਟ ਪੁਨਾ ੧੮੭ ਭੈ ਬਿਨਸਵਾਨ ਮਾਤੈ ਮਨੁ ਹੀ ਮਾਭ
 ਵ ਸੁਖ ਪਤਾ ਬਿਖੀਤ ਪਯੋਯਾ ਮਨ ਭਵ ਮੁਝ ਕੇ ਦਿਲ ਹੀ
 ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾ ਮਨੁ ਹੀ ਮਨੁ ਕਰ ਸੋਇ ੧੮੮ ਸੁਤਿ ਮਾਤਾ ਸੋਮ
 ਨੇ ਜਾਇ ਤਤ ਤਤੀ ਦੇਹੀ ਯਤੋ ਪਰਿਨ ਹੀ ਲਿੰਗ ਸਰੀਰ ਕਦਾ
 ਚਿਤਾ ਯਾਗ ਨਿਸ਼ੇਯਾ ਬਿਉ ਮੇਰੇ ਹਿਤਾ ਯਾਤੈ ਲਾਭ ਕਾ ਮੁਖ
 ਦਿਖਾਯੋ ਗਰਗਯਾਨ ਮੇਰਾ ਮਧੁਇਕੀ ੧੮੯ ਚੰਦਾ ਮਨੁ ਸਿਖ

ਨਹੀਕੋਸੇਸੁਖਦੁਖਦੋਹਉਤਰਕਹੋਪਗਟਨਿਸੁੱਸੋਸੁਲਾਵਿਸੁਚੀਚਖੋਗ
 ਸੁਨਾਉਦਰਵੇਦਨਾਅਦਿਜਨਪੁਨਾ੨੯੫੦ਸੁਖਪਤਾਮੁਸਥਾਪਪਤਮ
 ਹਿਯਾਬਧਾਥਿਵਹਾਰਤਹਾਕਛੁਨਾਹੀਪਤਹਸੁਖਦੁਖਭਾਸਤਨਹੀਜਨ
 ਬੁਧਧਰਮਸਭਨਿਸ਼ੇਮਨਾ੨੯੬ਅੰਨਵੇਦਿਤੋਕਬੁਧਸੇਜਾਕੀਹੋਤਪਤਿ
 ਤਨਹੀਤਥਤਾਕੀਯਾਭੈਨਹੀਤੁਵਧਰਮਸੁਖਾਦਿਖੇਤੁਧਰਮਨਿਸ਼ੇ
 ਪਤਪਾਦਾ੨੯੭੦ਭੈਆਪਨਕੇਖੇਤਪਛਾਨਿਓਸੁਖਾਦਿਆਪਕੇਤ
 ਤੇਮਾਨਿਓਜਿਉਜਲਚੰਦੁਸੁਤਸਤਮਾਨੀਪਤਿਉਖੇਤਧਰਮਮਾਨਤਮ
 ਗਿਯਾਨੀ੨੯੮੦ਭੈਤੁਖੇਤਕੁਖੇਤਕੇਸਾਖੀਹਿਯਉਕਿਰਤੰਤਕਰਨਿ
 ਸੋਭਾਖੀਸੁਤਸਾਖਾਤਿਹਉਪਰਗਾਉਤਾਤੁਸੀਸੋਸਕਲਮਿਟਉ੨
 ੯੯੦ਭੈਸਰੀਰਪਿਆਪੇਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਾਥਿਥਤਸੁਨਿਸਰੀਰਵਿਖੇਵਿਪ

ਕਚੇਤਨਪੁਨਿ। ਸਗੀਰਸਪਰਸਹੇਤਨਹੀਜਗਹਿ। ਤੁਖੇਤਗਚੇਤਨਨਿਤੁ
 ਆਹਿ॥ ੨੦੦ ॥ ਚੈ ਸੁਖੁਕੇਅਰਥਕਹੈ। ਅਥਜਾਤੈ। ਕਾਅਦਿਧਰਮਮਨਕਕੀ
 ਤਤੈ। ਕਾਮਸੀਕਲਪਗਿਲਾਨਸਰਪਾਜੈ। ਅਸਰਪੁਰਖਿਤਾ। ਆਧਿਤਲ
 ਜਾਸੈ॥ ੨੦੧ ॥ ਗਯਾਨਮਗਯਾਨਜਾਨਭੈਜੈ। ਮਨਕੇਧਰਮਸਭੈਸੁਨਸੈ
 ਸੀਭਗਵਲਬਚਨਸੁਨਮਾਨ। ਵਿਛਾਦੈਵੇਖਸੁਖਦੁਖਪਹਚਾਨ॥
 ੨॥ ਚੈ। ਸੀਪਾਤਚੇਤਨਾਧਿਤਸੁਨਜਾਤੇ। ਇਹਸਭਖੇਤਧਰਮਕਹੇਤਾ
 ਤੈ। ਸਾਥਿਕਥਾਖੇਤਤਾਤੇਪਹਚਾਨ। ਤੁਖੇਤਗਚੇਤਨਵਿਗਿਆਨ॥
 ੩॥ ਚੈ। ਪੁਨਸਿਮਿਤਕੇਬਚਨਸੁਨਦੈ। ਗਗਦਵੇਖਵਿਛਾਪੁਨਗਾਉ
 ਸੁਖਦੁਖਾਦਿ। ਮਨੇਕਧਰਮਜੈ। ਬਧਾਵੇਖੇਸਕਦਰਤਤਹੈਸੈ॥
 ੪॥ ਚੈ। ਸੁਖਪਤਵਿਖੇਜਬਧਾਥੀਨੀਨ। ਸੁਖਦੁਖਾਦਿਨਸਤਬਕੈ

ਨਾਤਾਤੋਬੁਧਧਰਮਸਭੁਜਾਨਾਨਹੀਆਤਮਕੇਧਰਮਪਛਨਾ੨੫
 ਚੈਅੰਤਰੁਕਰਨਧਰਮਸਭੁਗਾਇਓਸਛੀਚੇਤਨਰੁਪਾਦਿਖਾਇ
 ਓਸੁਤਿਸਿਮ੍ਰਿਤਗਰਮਨਭੈਵਾਨਾਹਉਨਹੀਲਿਗਸਰੀਰਦੁਜਾਨ
 ੨੬ ਚੈਅੰਤਮਗਯਨਕੁਯੇਸੁਪ੍ਰਕਾਸਾਨਾਨਜੇਨਕੁਮਨਕੋਨਸਾ
 ਨਵਗੁਣਗਤਸਿਖਤੁੰਭਯੋਖੇਤਗਾਅਤਮਾਸਾਖੀਨੁਯੋ॥੨੭
 ਭੇਭਗਵਨਨਵਗਨਕਹੁਕੋਨਾਕਹੀਪ੍ਰਗਟਕਰਨਿਐਜੈਨਾਬੁਧ
 ਗਗਪ੍ਰਯਤਨਦੈਖਸੰਸਕਾਰਾਧਰਮਅਧਰਮਸੁਖਦੁਖਾਨਿਰਧੁਖ
 ੨੮ ਚੈਅੰਤਰਥਾਹਰਕਰਨਾਥਿਐਸੁਨਾਹਉਸਭਕੋਪ੍ਰੋਰਕਨਿਐ
 ਪੁਨਾਇੰਦੀਦੇਹਪ੍ਰਾਨਮਨਬੁਧਾਹਉਪ੍ਰੋਰਕਸਾਖੀਅਤਸੁਧਾ॥੨੯
 ਚੈਇਨਤੈਭ੍ਰਿਨਕੋਨਹੋਜਾਤੈਨਹੀਜਾਨਤਨਿਐਕਰਤਾਤੈਯਾਹ

ਕੁਮਾਰਿ ਤਾਥਿ ਖੇਅਤ ਕੁਹਾ ਕੈਨਹੁ ਪਮੇਰੇ ਸੁਓ ਚਾਹੇ ॥ ੨੧ ॥
 ਚੋ। ਤੁਮ ਜੋ ਕਹਤ ਨਹੀ ਜਾਨਤ ਹਉ ਪੁਨਾ ਯਾਹ ਤੇਰੇ ਕਾਰਨ
 ਥਪੁ ਹੋਸੁਨਾ ਅਵਿਅਕਤ ਅਗਿਆਨ ਨ ਮਹੀ ਜਾ ਕੋ ਭੂਭਿ
 ਯਾਤ ਸਾਖੀ ਪੁਨਤਾ ਕੀ ॥ ੨੨ ॥ ਚੋ। ਭੀਨ ਭੀਨ ਸਭ ਦਿਸ ਜਾਮੇ
 ਹਾਤੁ ਸਭ ਕੇ ਗਯਾਤ ਨਿਥਾਹਾ ਨਹੀ ਅਪਕੇ ਚਾਨਤ ਜਾਤੇ
 ਅਮੇ ਸੋ ਕਹਤ ਪ੍ਰਗਟੁ ਤਾਤੇ ॥ ੨੩ ॥ ਚੋ। ਯਾਹ ਤੇਰੇ ਆਤਮਾ
 ਗਯਾਨਾ ਕਾਰਨ ਸਰੀਰ ਤੇ ਹਿਤਿ ਹਜਾਨਾ ਯਾ ਕੋ ਅਮੇ ਤੁਨਿ
 ਸੋ ਕਹਿਓ ਭਾਵਹੁ ਪ੍ਰਸੂਤ ਸੁਤੰਤਾ ॥ ੨੪ ॥ ਚੋ। ਵਸੁ ਤੇ ਅੰਨ
 ਜਾਨੈ ਕੋਇ ਭੂਭੁ ਕਹਤ ਨਹੀ ਜਾਨਤ ਹੋਸੇਇ ॥ ਅਗਯਾਨ ਹੁਪੁ
 ਕੋ ਅਮੇ ਜੋ ਜੋ ਸੁਤੇ ਤੁਹੀ ਗਿਯਾਨ ਘਨ ਹੋਸੇ ॥ ੨੫ ॥ ਚੋ। ਅ
 ਗਯਾਨ ਮਹਾ ਕੁਮਾਰੇ ਕੁਜਾਨੈ ਭੂਚੇਤ ਨ ਜੁੜ ਸਭ ਨਹੁ ਪਕੇ ਅ
 ਸੋਲ ਹੀਏ ॥ ੨੬ ॥ ਚੋ। ਅਗਯਾਨ ਗਯਾਨ ਕੋ ਰਿਯਾ ਸੋ ਜੋ ਯਾ

ਛੀਯਕਾਮਸੁਤੰਤ੍ਰਯੋਗਦਿਸਰੂਪਨਹੀਤੁਜਾਤੋਪਤੁਦਿਸ੍ਵਾਨਿ
ਸ੍ਰੋਕਰਤੁਤੋ੨੧੬। ਸੁਛਮਸ਼ੁਲਾਦਿਸਤੋਨਿਯੋਗਤਿਉਕਾਰ
ਨਬਪੁਤੋਨਿਯੋਗਸਰੀਰਤੀਨਕੋਅਯੋਤੁਸੁਨਾਦਿਨਤੁਸਦਾ
ਵਿਲਖਣਤੁਪੁਨਿ। ੨੧੭। ਚੋਗਰਿਅਨਰੂਪਸਛੰਸਰੂਕੇਜੋ। ਹ
ਉਕੋਨਤੁਕਰਤੁਪ੍ਰਗਟਸੋ। ਅਧੰਡੰਡਗੰਧੀਮਾਨਵਿਕਰਟੋ। ਅ
ਨਵਿਛਿਨਵਿਭਮਜਿਭਿਰੁਤੁ। ੨੧੮। ਚੋਮੇਕੋਹਿਭਿਉਕਰਤੁ
ਸੁਜਾਤੋ। ਅਕਰਮਚਕ੍ਰਤੁਮੁਹਤਾਤੋ। ਅਥਿਨਿਹਸਿਸੇਕ
ਕਸੁਨਸਾਧ। ਸੰਸੇਰੂਪਕੋਸਰੂਬਾਧ। ੨੧੯। ਚੋਦ੍ਵਿਦੀਸੁਅ
ਤਮਕੋਨਹੀਜਯੋ। ਤਿਉਦੁਬਿਤਕੋਨਹੀਪਰਚਾਨੋ। ਪ੍ਰਸਪੁ
ਆਪਜਾਨਤਨਹੀਜੋਈ। ਅਦਅੰਤਮਹਾਜੜਜਾਨੋਸੋਈ
੨੨੦। ਚੋਮਨਸੁਅਤਮਜਾਨਤਨਹੀਜੋਸੋ। ਪ੍ਰਸਪੁਪੁਨਜਾਨਤ
ਨਹੀਤੋਸੋ। ਪ੍ਰਸਪੁਰਬਧਾਦਿਕਥਿਵਹਾਗ। ਨਹੀਸਮਰਥਕਰ

ਥੇਕੇਧਾਰੇ ੨੨੧ ਚੈ ॥ ਅਦਮੀਤਮਹਾਜਨੁ ਮਨਬੁਧਜਾਨਾ ॥ ਮਨਬੁਧ
 ਕੇਗਿਆਤਾ ॥ ਮਨਾਹੁੰਸਤਾਚਿਤਮਾਨੰਦਵਿਗਿਆਨਾ ॥ ਤੁਝਤੋਭਿ
 ਨਸਭੇਜਤਜਾਨਾ ॥ ੨੨੨ ਚੈ ॥ ਯਾਤੋਗਿਆਨਹੁਪਤੁਆਹਿ ॥ ਜਥਾਰ
 ਹਸਿਰਸਿਰਹੈਰਹਾ ॥ ਤਬੁਤੁਗਿਆਨਗਿਆਨਹੁੰਯੋ ॥ ਯਾਹੈਪ੍ਰਸ
 ਤਨਿਸੁੰਕਹੀਯੋ ॥ ੨੨੩ ਚੈ ॥ ਜਿਹਕਰਦੋਖੇਸੁਨੈਹੀਧਗਾਹਿ ॥ ਜਿਹ
 ਕਰਥਾਨੀਬਚਨਪ੍ਰਗਟਕਾਹਿ ॥ ਜਿਹਕਰਸੁਆਦਬਿਜਨਤੋਜੇਈ
 ਨਿਸੁੰਬਹਮਾਗਿਆਨਪਨਸੋਈ ॥ ੨੨੪ ਚੈ ॥ ਬੇਤਾਸਕਲਾਬਿਸੁਕ
 ਜੇਯੋ ॥ ਬੇਤਾਅੰਨਤਾਸਨਹੀਕੋਯੋ ॥ ਇਹਜਗਾਮਗੇਪੁਰਖਪੁਰਾਨ
 ਜਾਹਭਾਸਸਭਭਾਸਤਮਾਨਾ ॥ ੨੨੫ ਚੈ ॥ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਸੁਨੈਗੁਰਵਾਨੁਵਾ
 ਕਾਅਥਾ ॥ ਇੰਦ੍ਰੀਪਰੋਸਾਵਿਖਯਨਤੋਸਭਾ ॥ ਇੰਦ੍ਰੀਪਰੋਜਾਨਮਨਜੋ
 ਈਅਮਨਤੋਪਰੋਬਧਹੈਸੋਈ ॥ ੨੨੬ ਚੈ ॥ ਬੁਧਪਰੋਜੋਨਿਸੁੰਆਹਿ
 ਪਰਮੇਸਰਪੁਰਚਾਨੇਤਾਹਿ ॥ ਸਤਚਿਤਮਾਨੰਦਹੁਪਨਿਰੰਤਰ
 ਸਭੇਗਿਆਨਜਾਕੇਅਭਾਅੰਤਰਾ ॥ ੨੨੭ ਚੈ ॥ ਅਥਾਥਿਪ੍ਰਮੁਖਕਰਕ

ਰੋਪ੍ਰਬੰਧਾਸੁਤਿਸਿਮਿਤਨਿਅਯਾਇਕਰਨਿਸ੍ਰੋਸੰਧਾਯਾਤੈਨਹੀਤੇਰੇ
 ਅਗਿਯਾਨਾਜੈਸੇਅਦਿਤਮੇਤਮਹਾਂਨਪ੨੨੮ ਚੈਅਗਯਾਨ
 ਨਿਵਰਤਕਜੈਹੈਗਿਯਾਨਪਸੇਤੈਨਹੀਤੇਰੇਪ੍ਰਚਾਨਾਤੁਤੈਗਿਯਾ
 ਤਾਸਹੁਪਸੁਤੰਤੁਪਅਗਿਆਨਗਿਆਨਸਾਢੀਜੁਨਿਰੰਤਰਾ੨੨
 ੬੩ਜੈਸੇਏਕਦੀਪਕਜਾਤੇਅਨਦੀਪਇਛਾਨਹੀਤਾਤੈਸੁਤੈ
 ਪਕਾਸਹੁਪਜੈਹਯੋ੨੩੦ ਚੈਅਗਯਾਨਗਿਯਾਨਬੰਧਅਰਮੇਖ
 ਨਹੀਤੁਭ੍ਰਮੇਸਾਢੀਨਿਦੇਪਾਨਿਤਮੁਕਤਹੁਪਤੰਤਾਤੈਤੇਰੇਨਹੀ
 ਓਪਾਧਸੰਘਾਤੈ੨੩੧ ਚੈਯਾਤੈਤੰਤਿਦਹੁਪਕਹਿਓਸੁਨਾ
 ਸਤਹੁਪਤੁਹਦਰਸਾਵਤੁਪੁਨਾਹੁਪ੍ਰਦਿਓਦੀਪਨਹੈਜੈਅ
 ਦਿਤਾਅਦਾਮਨੁਗ੍ਰਹਕਰਸੋ੨੩੨ ਚੈਯਦਿਕਥਾਤਾਮਰਕਬਰਨ
 ਪ੍ਰਚਾਨਾਤਿਓਅਸਵਨਕੁਮਾਰਪੁਨਜਾਨਾਸਤਾਮਾਦਕਮ
 ਸੋਗਨਲੀਜੈਅਗਿਯਾਨਇਛਾਦੇਵਸੁਨੀਜੈ੨੩੩ ਚੈਅ
 ਦਿਤਾਅਛਾਕ੍ਰਿਪਕਰਜਾਤੇਯਨਿਜਾਵਿਯਨਮੇਵਰਤਤਾਤੈ

ਤਗਥਪਕਰਨਕੋਨਿਜਥਿਵਹਗਾਅਨਭਵਕਰਤਪ੍ਰਗਟਉ
 ਰਧਾਰ ੨੩੪ ਚੈ ਤੁੰਚੇਤਨਅਮਲਅਤਰੁਪਾਇੰਦੀਵਿਖੇਦਿ
 ਸ੍ਰਾਯਗਭੂਪਾਇਸ੍ਰਾਵਿਸਕਾਰਹੋਇਜਥਾਅਵਸਾਜਾਗ੍ਰ
 ਤਹੋਇਨਿਸ੍ਰੈਤਥਾ ੨੩੫ ਚੈ ਤੁੰਚਾਗ੍ਰਤਕੋਸਾਖੀਨਿਤਾਚੇਤਨਰੁ
 ਪਾਅਖੇਧੁਗਚਿਤਾਜਾਗ੍ਰਤਸਕਾਰਥਾਸਨਜੋਈਘਤਿਹਪ੍ਰਤੀਤ
 ਬੁਧਥਾਸੀਸੋਈ ੨੩੬ ਚੈ ਜੇਸੇਥਸਤਫੁਲਪੁਠਦੇਤਾਫੁਲਸੁਹੀ
 ਧਥਾਸ੍ਰਾਲੇਤਾਤੁੰਚੇਤਨਅਤਉਜਲਜਾਤੈਘਵਿਸ੍ਰਾਗ੍ਰਪਦੁਰਮਕੋ
 ਤਾਤੈ ੨੩੭ ਚੈ ਘਵਿਸ੍ਰਾਵਿਸਰੁਪਕੋਧਾਰਾਕਰਪਣਾਮਸੁਪੁਨਥੀ
 ਚਾਰਾਜਾਗ੍ਰਤਭਾਵਅਭਾਵਥਿਖੇਸੁਨਾਭਾਵਰੁਪਕਰਕਿਨਹੋਤਖੁ
 ਨ ੨੩੮ ਚੈ ਜਿਉਪਦਾਰਥਜਾਗ੍ਰਤਮੇਦੇਖੋਘਤਉਸੁਪਨੈਮੇਪ੍ਰਗ
 ਟਪਰੇਖੇਅਮਰੁਵਰੁਪਭਾਵਜਿਉਭਗੇਘਜਿਉਗਧਰਥਨਗਰੁ
 ਸੁਪਕਾਸੇ ੨੩੯ ਚੈ ਅਥਵਾਮਨਪ੍ਰਣਾਸੁਪਨਸੁਨਾਗਜਤਰੁ
 ਗੇਦਰੁਪਧਾਰਪੁਨਾਸ਼ਵਾਸੁਪਨਾਮਵਿਦਿਅਤੋਜਿਓਸੀ

ਪਰਜਤਤਿਉਭਾਸਤਹੈਤਿਉ੨੧੦੬ ਭੀਨਿਭੀਨਜੁਅਦਸਾਵੇਉ
 ਤਿਹਸਾਖੀਚੇਤਨਹੈਸੋਭਿਯਾਗੁਤਸੁਪਨਾਮਵਸਾਯਗਜੇ। ਸਰਬ
 ਸੰਸਕਾਰਬਪਸਹਤਸੋ੨੧੧ ਭੀਅਵਸਾਯਗਉਪਾਧਕੁਸੁਭੀ
 ਨਾਮੁਲਾਅਵਿਦਿਅਮੇਸਭੁਲੀਨਾਸੰਸਕਾਰਮਾਤ੍ਰਾਮਥਸਿਸ੍ਰੁ
 ਜਾਤੇਗਾਅਵਿਦਿਅਚੀਨਬਿਰਤਹੈਤਾਤੇ੨੧੨ ਭੀਸਾਖਯਾਕਾਰ
 ਪੁਨਰੁਪਾਕਾਰਸੁਨਿਆਮਵਸਾਅਰਿਜਨਾਕਾਰਚੀਨਪੁਨਾਤਿਸ
 ਅਵਸਾਤੁਏਮੇਲੀਨਾਥਿਸਾਮਕਰਤੁਏਮੇਯਉਚੀਨਾ੨੧੩ ਭੀ
 ਨਿਥਕਲਪਾਅਨਭੁਤਹੋਇਪਾਦਪਤਅਵਸਾਜਨੇਸੋਇ। ਸੁ
 ਤਨਹੀਕਛੁਕਾਮੁਕਾਮਨਾਮੇਨਹੀਕਛੁਸੁਪਨਦੇਖੀਏਤਾਮੇ
 ੨੧੪ ਭੀਸੁਖਰੂਪਸੁਖੇਪਤਨਿਸ਼ੇਜਨਾਬ੍ਰਹਮਰੂਪਤਹਾਤਿਵਪ
 ਛਨਾਯਉਸੁਖਪਤਕੇਜਨਤਜੇਵੀ। ਸੁਖਸਰੂਪਸਾਖੀਤ੍ਰਿਸੋਵੀ੨
 ੧੫ ਭੀਅਵਸਾਤੀਨਮਹੀਜੁਮੁਛਤਾਭਾਵਅਭਾਵਸਾਖੀਮਨ
 ਸੂਤਾਅਵਸਾਤੀਨਬਿਲਛਨਜੇਹੈ। ਚੇਤਨਰੂਪਸਾਖੀਉਸੇਹੈ

੨੫੬ ਚੈ ॥ ਤੀਨ ਕਾਲ ਮੇਰੁ ਵਰੁ ਪੁਜੈ ॥ ਅਚਲ ਅਖੰਡੁ ਪੁਨਿ ਸੋ
 ਸਿ ॥ ੨੬ ॥ ਅਦ੍ਰਸੁ ਬਸੇ ਖੜ੍ਹ ਬਰਨਤੋ ॥ ਅੰਨ ਅਸਤਾ ਸਤਾ ਜਾ
 ਤੋ ॥ ਜਾਨਤੁ ਤੁਨਿ ਸੁੰ ਕਰਤਾ ਤੋ ॥ ਸੋਸਤਾ ਸੁਤੈ ਪ੍ਰਮਾਨ ਦਿਖਾਉ
 ਸੋਸਤਾ ਗਿਯਾਨੁ ਸੋਸਮੁ ਭਾਉ ॥ ਗਯਾਨੁ ਸੋਭਿਨਾ ਨਿਸਤਾ ਹੋਈ
 ਸੋਸਤਾ ਅਨਭੈ ਸਿਧਾ ਸਮੇਈ ॥ ੨੫੭ ਚੈ ॥ ਯਾ ਤੋਸਤੁ ਰੁਪੁ ਤੁਹਯੋ ॥
 ਆਨੰਦੁ ਪੁਤੋਰੈ ਅਥਕਹੀਏ ॥ ਇੰਦ੍ਰੀ ਬਿਵਹਾਰ ਬਿਖੈ ਸੁਨ ਜਾਤੈ
 ਨਿਜਾ ਦੇਖੇ ਰੁਪਾ ਅਤਦੁ ਪਤਾ ਤੋ ॥ ੨੫੮ ਚੈ ॥ ਬੁਝੁ ਸੁਖ ਰੁਪੁ ਦਿ
 ਖੈ ਵਿਸਾ ॥ ਅਕਰਭਲੀ ਥਿਧਾਨਿ ਸੋ ਜਾਨਾ ॥ ਸੁਖ ਰੁਪੁ ਨਹੀਂ ਇੰਦ੍ਰੀ
 ਮਨੁ ਬੁਧ ਸੁਨਿ ॥ ਸੁਖ ਸਰੁਪੁ ਤੁੰ ਜੈ ਨਿਭੈ ਪੁਨਾ ॥ ੨੫੯ ਚੈ ॥ ਹੋਤ ਸੁਖ
 ਪਤਤੈ ਜਥਓ ਥਾਨਾ ॥ ਨਿਜ ਬਿਵਹਾਰ ਸਮਰਥੁ ਪਛਾਨਾ ॥ ਜਥਾਪੁ
 ਸਹੰਨ ਵਤ ਦੇਖਾ ॥ ਤਥਾ ਪਟ ਸੁਗੰਧ ਵਤ ਪੇਖਾ ॥ ੨੬੦ ਚੈ ॥ ਯਾ ਤੋ
 ਤਵ ਸਰੁਪਾ ਅਨੰਦਾ ॥ ਜਿਹ ਜਾਨੈ ਮਿਟੈ ਸਭ ਦੰਦਾ ॥ ਅਥ ਤੇਗ
 ਅਦੁ ਤੀਰੁ ਮਾਦਿਖਾ ਵਤ ਹੋ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾਦਿ ਪ੍ਰਾਪੀਲ ਕਾਤਿ ਅਨੁ

ਤਿਸਾਛੀਅੰਤਰਜਾਮਅਛੁਤਾ੨੫੧ ਚੈ। ਨਿਤਾਮਦੁਤੀਸਰੂਪਤ੍ਰੈ
 ਤੇ। ਯਾਪਰਸੁਤਿਭਾਖੇਪੁਨਤਾਤੇ। ਏਕਦੇਵਸਭਮੇ। ਅਤਗੁਰੂ। ਵਿ
 ਆਪਕਸਰਬਸਾਖੀ। ਅਰੂੜਾ। ੨੫੨ ਚੈ। ਸਰਬਭੂਤਾਮੰਤੁਅਤ
 ਮਜੇ। ਏਕਾਅਖੰਡਤਹੈ। ਨੈਸੈ। ਸੋ। ਕਰਮ। ਅਧਿ। ਧਸਥਮੇਥਾਸ
 ਚੇਤਨ। ਸਿਗਨੁਸਾਖੀਭਾਸ਼ਾ। ੨੫੩ ਚੈ। ਨਨੁਪ੍ਰਚਸਾਖੀਜਿਕਹੈ। ਸ
 ਵਤੀਕੈਸੇਨਹੀਲਹੈ। ਸੁਨਪੁਨਮਿਦਥਿਕਰਜਿਉਜਤੈ। ਸੁਅਰ
 ਨਥਿਕਰਸੁਵਰਨਤਿਉਤਾਤੈ। ੨੫੪ ਚੈ। ਤੰਤੁਵਿਕਕਤੰਤੁਜਿਉ
 ਜਾਨਾ। ਚਿਦਥਿਦਿਰਤਚੇਤਨਤਿਉਮਾਨਾਥਿਵਰਤਰਜੁਸਰਪਜਿ
 ਉਕਹੀਯੋ। ਸੁਕਤਰਜਤਤਿਉਤੈਸੈਲਹੀਯੋ। ੨੫੫ ਚੈ। ਯਾਤੈਤ੍ਰੈ
 ਅਦੇਵੈਤਸਰੂਪਾ। ਅਖੰਡਦਿਖਾਵਤਹੈਪੁਨਰੂਪਾ। ਸਯਾਤੁਦਿਜ
 ਤਸੁਗਤਭੇਦਜੋ। ਤਾਤੈਗਤਾਮਤਮਾਹੈਸੈ। ੨੫੬ ਚੈ। ਅਖੰਡਏਕ
 ਹਸਸੈਧਵਘਨਜਿਉ। ਅਥਾਮਚਿਲਤਦਿਖਾਵਤਹੈਤਿਉ। ਜ
 ਨਮਮਿਤਤੇਗਤਾਮਚਲਸੁਨਾ। ਅਜਤੁਦਿਖਾਵਤਹੈਅਥਕੈਪੁਨ

੨੫੦ ਚੈ ॥ ਕਾਰਣ ਹਰਤਾ ਮਨਾਦਾ ਅਜੈ ਜੈ ॥ ਅਕੁ ਰੂਪ ਦਿਖਵਤੁ ਪੁਨ
 ਸੋ ॥ ਜਿਉ ਕੁਮਕਸ਼ਮੁਖ ਸਤਕਰਾ ॥ ਜਵੇ ਮੇਯ ਜੋ ਕਰਤ ਚੇ ਸ੍ਵਰੁ
 ੨੫੧ ਚੈ ॥ ਤਥਾ ਹੀ ਕਾਰਜਾਨ ਮਮਕਾਰਾ ॥ ਇਛਾ ਪਯਤਨ ਹਰਤਨਿ
 ਧਾਗਾ ਸਤਚਿਦਾਨੰਦ ਰੂਪੁ ਜੈ ਤੇ ॥ ਤਵ ਸਤਾਸਨ ਮੁਖ ਕਰਤਾ ਤੇ
 ੨੫੨ ਚੈ ॥ ਇੰਦ੍ਰਿਯ ਦੇਹ ਪ੍ਰਾਨ ਮਨ ਬੁਧਾ ॥ ਸਤਾਸਤ ਕ੍ਰਿਆ ਹੋਤ ਹੋ ਸਿਧ
 ਯਾਤੇ ਤੇ ॥ ਗੋਮਕੁ ਰੂਪਾ ॥ ਤੁੰਦੇ ਤਨ ਸਾਖੀ ਜਗਤ ਪ੍ਰਾ ॥ ੨੬੦ ਚੈ ॥ ਤੁਸਾਮਾ
 ਤਮਚੇਤਨ ਅਸੈ ਕਰਸੁਨਾ ॥ ਇੰਦ੍ਰਿਯ ਦੇਹ ਮਨ ਬੁਧ ਜੋ ਪੁਨਾ ॥ ਅਪੁਨੀ
 ਕ੍ਰਿਆ ਅਰਥ ਮੇਜਾ ਤੇ ॥ ਵਰਤਤ ਹੋਨਿ ਸ੍ਰੋਕਰਤਾ ਤੇ ॥ ੨੬੧ ਚੈ ॥ ਬ੍ਰ
 ਹਿਰਵਾ ਅਸੈ ਲੋਕਾ ਵਿਖੇ ਜਨਾ ॥ ਕ੍ਰਿਆ ਅਨੇਕ ਕਰਤਨਿ ਸ੍ਰੋਮਨਾ
 ਯਾਪਰ ਕਹੇ ਭਗਵਾਨ ਵਚਨ ਚੈ ॥ ਸਹੀਰਵ ਕਨਕਰਮ ਅਰੰਭੁ ਸੋ
 ੨੬੨ ਚੈ ॥ ਨਿਅਇ ਬਿਪ੍ਰੀਤ ਕਰਮ ਹੋ ਜੈ ॥ ਪ੍ਰਚੇਤ ਪ੍ਰਚਾਨੇ ਸੋ
 ਈ ॥ ਸਹੀਰ ਜੀਵ ਇੰਦ੍ਰਿਯ ਭਿੰਨ ਭਿੰਨ ਜੋ ॥ ਚੇ ਸ੍ਵਾਥਿ ਥਪਦੇ ਵਪੰਚ
 ਮਸੋ ॥ ੨੬੩ ਚੈ ॥ ਸਤਚਿਦਾਨੰਦਾ ਅਕੁ ਰੂਪਾਨਿਤਾ ॥ ਸਤਸੁਭਾਵ ਤੇ

ਨਿਸ਼ੇਰਿਤਾ ਅਗਨਿਨਵਤਜਾਨੇਤਾਸਾ ਰਵਪ੍ਰਕਾਸਜਿਉਤਾਕੋਰ
 ਸਾ ਅਥਕੁਟਸਥਸਰੂਪਾਦਿਖਾਉ। ਕੁਟਸਥਨਿਵਿਕਾਰਸਮਝਾ
 ਉ। ਕੁਟਵਤਤਿਸ੍ਵਤਿਸੰਕੁਟਸਥਾ। ਅਸੇਚੇਤਨਾਮਦੇਵੇਸਤਾ। ਅ
 ਨੰਤਰੁਪਾਅਥਸੁਨੇਪਗਟਸੈ। ਦੇਸਕਾਲਤੈ। ਅਨੁਵਿਛਿੰਨਜੋ। ਅ
 ਵਿਅਕਤਿ। ਅਦਿਪਸਵੀਪ੍ਰਯੰਤਾ। ਥਿਆਪਕਸਕਮੇਪ੍ਰਰਨਾਮਨੰ
 ਤਾ। ੨੬੫ ਚੈ। ਅਪਟਉਤਪਤਪ੍ਰਰਥਨਭਜੈਸੈ। ਥਿਆਪਕਰੂਪਸ੍ਵ
 ਥਮੇਤੈਸੈ। ਅਸੇਥਿਆਪਕਚੇਤਨਜਾਨਾ। ਅਨੰਤਰੁਪਤਾਕੇਪਹਚਾ
 ਨਾ। ਸੁਪ੍ਰਕਾਸਰੂਪਾਅਥਗਾਉ। ਸ੍ਵਪ੍ਰਕਾਸਕਤਿਹਦਰਸਾਉ। ਸੁਭ
 ਕੇਚੇਤਨਰੂਪਪ੍ਰਕਾਸਕਾ। ਸੁਰਜਸੋਮਾਅਗਨਕੇਭਾਸਕਾ ੨੬੫ ਚੈ
 ਾਵੇਸਾ। ਨਤ੍ਰੁਕ੍ਰੇਸਭਯਾਤੈ। ਤ੍ਰੁਵਿਸ੍ਵਨਿਸ਼ੇਕਾਰਤਾਤੈ। ਾਵੇਸ
 ਮਨਸਭੁਤੰਨਹੀਹੋਇ। ਤ੍ਰੁਤ੍ਰੇਤੰਗਿਯਤਾਐਗਕੋਇ। ਤ੍ਰੁਤ੍ਰਹੀ
 ਕੋ। ਅਨਭੈਯਹੋਤਾ। ਤੁੰਸਤਾਚਿਤਾਨੰਦਉਦੇਤਾ। ਸੁਅੰਜੋਤ
 ਤੁੰਸਾਮਵੇਦਸੁਨਾ। ਸਰਥਪ੍ਰਕਾਸਕਵ੍ਰਨਿਸ਼ੇਪੁਨਾ ੨੬੬ ਚੈ

ਬਹਮਤੁਦਿਖਾਵਤਹੋਅਬਜਾਨਾਅਧਿਸ਼ਾਨਜੀਵਈਸਕੇਮਲ
 ਸਭਤੈਪਰੈਪਰੈਕਰਲਹੋਅਪ੍ਰਿਤਗਤਮਾਤਕੇਕਹੋਜਤ੍ਰਾਮਨਿ
 ਤਹੀਕਾਰਥਿਲੰਛਨਾਅਪ੍ਰਿਤਗਮਤਮਾਕਹੋਥਿਚਛਨਾਤਤੁਮਸ
 ਆਦਿਵਾਕਹੋਜੋਈਆਨਅਨੇਕਕਹੋਸੁਤਿਸੋਈ॥੨੦੧॥ੳਤਹੀ
 ਬਹਮਯਉਸਭਸੂਤਿਗਾਵਤਾਸੁਥਾਦਿਸਸਾਛੀਸਮਸੂਵਤ
 ਯਾਤੈਸਤਚਿਤਾਅਨੰਦਜੋਹੋਅਦਵੇਰੂਪਸੁਤੰਤ੍ਰਸੋਹੋਅਖੰਡ
 ਅਚਲਾਮਜਾਮਕੈਜਾਨਾਕੁਟਸਥਾਅਨੰਦਸਰੂਪਪਛਨਾਸੁ
 ਪ੍ਰਕਾਸਬ੍ਰਹਮਾਦਿਗਗਨਾਯਹਸਭਬ੍ਰਹਮਵਸੇਖਨਜਾਨ॥੨੨॥
 ਚੈਵਾਦਸਾਵਿਖੇਵਕਰਨੁਵਸੇਖਤਾਸੋਹੀਬ੍ਰਹਮਪ੍ਰਾਪਤਭਾਇ
 ਭਿਖਤਾਨੀਲਮਹਤਸੁਗੰਧਉਤਪਾਤਜਿਉ॥ਨਿਤਸੁਧਬੋਧਪਗਟ
 ਜਾਨਤਿਉ॥ਸੁਆਮੀਅਨਭਵਤੁਧੁਕੇਸਾਭਯੋਅਗਜਾਨਤਿਮਰ
 ਤਾਤੈਸਭਗਯੋ॥ਇਤਸੁਤਃ॥ਪ੍ਰਗਾਮਾਨਜਾਨਾਮਯੋਜਨਾਅਤ

ਮਯਾਜਗਤੁ ਰਥਾ ਆਹਿ ॥ ਸ੍ਰਿਜਿਓ ਦਵੈਤ ਬਹੁ ਬਿਧ ਨਿਬਾਹੁ ॥ ਪਾਛੈ ਤ
 ਮੇਕੀ ਓਪ੍ਰਦੇਸਾ ਯਾ ਬਿਧ ਸਾਸਤ੍ਰ ਕੀ ਓਉ ਪਦੇਸਾ ਅੰਤਰ ਪ੍ਰਦੇਸਕ
 ਰਪੇਰਤ ਜਨਕੇ ॥ ਅੰਤਰ ਬਾਹਰ ਕੁਪੁਰਨ ਕੀ ਓਮਨ ਕੇ ॥ ਬਾਹਰ ਅੰਤਰ
 ਅਜ ਅਸਰੀਗਾ ॥ ਕਾਤਸਪੁਰਸਚੇਤੁ ਨਕੀਭੀ ॥ ਸੁਰੀਗਵਿਖੇਜਾ
 ਨਤ ਨਿਜਾ ॥ ਆਪਾਸੰਤੁ ਭੁਏਤਿ ਤੀਜੇਤੁ ਪਾਸੁ ਅੰਜੋਤਮੁ ॥ ਜਾਨਿ
 ਆਪਾਤੁ ਪੈਨਹੀ ਬਹੁ ਬਿਧ ਸ੍ਰੀਤਾ ਪਾਵਿਗਯਾਨ ਮੁਖ ਪੁਰਖੁ ਜੀ
 ਵ ਕੇ ਜਾਨੇ ॥ ਅਸੰਗ ਪੁਰਖਾਤਿ ਉਜੀਉ ਪਛਨਯੋ ॥ ੨੨ ॥ ਓ
 ਅਥਨਾਸੀ ਪੁਰਖਾਤਮਾ ਜੈ ॥ ਪ੍ਰਤਿਯਗਾਨੰਦਾ ਮਾਤਮਾ ਸੋ ॥ ਪੈ ॥ ਸਾ
 ਸਸੀਰਖਾ ਪੁਰਖਾ ਜੈ ॥ ਤੇ ॥ ਜੀਵ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਮਯ ਪੁਰਖ ਸੁਤਾ ॥ ਤੇ ॥
 ਪੁਰਖਾ ਵਿਗਯਾਨ ਅਨੰਦ ਬਹੁ ਮਜੇ ॥ ਪੁਰਖਾ ਪ੍ਰਤਿਸ਼ਥਾ ਮਜਲ
 ਸੋ ॥ ਸੰਤਿ ਅੰਗਿ ਮਾਨ ਮਨੰਤ ਬਹੁ ਮਸੁਨਾ ॥ ਏਕ ਅਵਤੀਬਹੁ
 ਜਾਨ ਪੁਨਾ ॥ ੨੮ ॥ ਓ ॥ ਅਯੀ ਅਤਮਾ ਬ੍ਰਹਮ ਸੁਨਾਉ ॥ ਖੇਤ੍ਰ ਗਰੁਪ

ਨਿਸਚੈ ਕਰਗਾਉ। ਸੁਤਾ ਅਰਥ ਸਰਬ ਜਾਨਿ ਖਿਪਨ ਛਾਤੋ। ਜਿਉ ਏਛਾ ਤਿਉ ਥਿ
 ਚਰੇਤਾ ਤੋ। ੨੮੧ ਚੈ ਛਾਤੋ ਵੇਦ ਕਿੰਕਰ ਤੋ ਨਾਹੀ। ਛਾਪੁ ਸਾਸਤ੍ਰ ਪ੍ਰਮਾਨ ਦਿਖਾਹੀ
 ਸਥਾ ਅਤੀਤ ਸਥਾ ਦਕੇਰਾ ਸਕਾ। ਸਿਪੇਖ ਕਸਥ ਦਹਿਤਿ ਸੁਪ੍ਰਕਾਸਕਾ। ਜਗ
 ਤਈ ਸਾਤ ਮਾਅ ਵੇਨਿ ਤੇ ਪ੍ਰਯਾਨ ਤਨਿ ਸੋ ਮਨ ਥਰ ਚਿਤ ਸੋ। ਜੋ ਜਾਨੈ ਸੋਈ
 ਪੁਨ ਥਰੇ। ਤਾ ਕੇ ਥੈ ਨ ਕਹੂ ਚਿਤ ਧਰੇ। ੨੮੩ ਚੈ। ਜਗਤ ਸਰਥਾ ਅਤਮਾ ਜਿਹ
 ਜਾਨੈ। ਤਿਹ ਮਹਾਤਮਾ ਪ੍ਰਗਟ ਛਾਨੈ। ਜਿਉ ਏਛਾ ਤਿਉ ਹੀ ਵਰਤੈ ਸੁਨ
 ਤਿਹ ਨ ਥੈ ਧਨ ਸਮਰਥ ਕਉ ਪੁਨ। ੨੮੪ ਚੈ। ਭ੍ਰਗਵਨ ਪੁਛਤੈ ਤੇ ਹਿ। ਸਿਸੇ
 ਸਕਲ ਮਿਟਾਵੈ ਸੋਹਿ। ਜਦ ਪਗਯਾਨ ਉਤਪਤ ਅਨੰਤ ਗਜਨ ਮਾਅ ਭਾਵ
 ਕਾਯੋ ਜਾਨਿ ਰੰਤਰ। ੨੮੫ ਤਥਾ ਪ੍ਰਥਮ ਗਯਾਨ ਉਤਪਤ। ਛਾਜਨ ਮਾਵਿਖੇ
 ਕ੍ਰਿਤ ਕਰਮ ਜੋ ਸਤਾਉਤ ਹਕਾ ਲਭਾਵੀ। ਜੁਥਿ ਸੇਖਾ ਅਤੀਤਾ ਮਨੇ ਕਜਨ ਮ

ਕ੍ਰਿਤ ਦੇਖਾ ੨੮੬ ਚੋ ॥ ਤੇ ਕਰਮ ਕਹਾ ਛਲ ਦੇ ਤਨ ਜਾ ਤੋ ॥ ਨਾਸ ਨ ਜੁਗਤ
 ਤਾਸ ਕੇ ਤਾ ਤੋ ॥ ਤੀ ਤੇ ਤੀ ਨ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕਰਮ ਜੋ ॥ ਤੀ ਨ ਜਨਮ ਕਰਮ ਸੇ ਰੰਭੇ ਸੋ ॥ ੨੮
 ॥ ਸਰਬ ਕਰਮ ਜੁ ਅਨੇਕ ਜਨਮ ਕਰਮ ਅਰਿਭੇ ਨਿਸ਼ੇ ਮਨ ਥੁਚ ਪਗਾ ਜੇ ਦੇ
 ਹੋਇ ਅਨਥਾ ਜਾ ਤੋ ॥ ਕ੍ਰਿਤ ਨਾਸਾ ਅਕ੍ਰਿਤ ਕੇ ਆਗਮ ਤਾ ਤੋ ॥ ੨੯ ਪੰਚਾਸ
 ਰਥ ਅਨਵਸਾ ਪ੍ਰਸੰਗ ਸੁਨ ॥ ਸਾਸਤਾ ਅਨਰਥ ਕਹੋਤ ਪਗਟ ਪਨਾ ॥ ਕਿਰਤ
 ਕਰਮ ਨਾਸ ਕਥਾ ਹੁਨ ਹੋਇ ॥ ਕੇਟਕ ਲਪਕਰ ਕੀਨੇ ਜੋਇ ॥ ੧੦੦ ॥ ਅਵਸਾ
 ਵਭੁਗਤ ਬਸੁ ਜਾ ਤੋ ॥ ਕ੍ਰਿਤ ਕਰਮ ਸੁਭਾ ਸੁਭਾ ਜੋ ਪੁਨਤਾ ਤੋ ॥ ਭੁਭੁਗਵਨਤੁ
 ਮਕਹਿ ਭਿਜੁ ਮਾਹਿ ॥ ਨਹੀ ਜਨਮ ਤੁਝ ਕੇ ਨਿਥਾਹਾ ॥ ੧੦੧ ॥ ਸੁਮ ਜੁਗਤ ਦੇ
 ਖਤ ਹੋ ਜਾ ਤੋ ॥ ਅਨਠਹਰਾਤਨ ਮੋਰੇ ਤਾ ਤੋ ॥ ਸਤਗੁਰ ਕਹਤ ਸੋਨੇ ਕਛੁ ਕਹੇ
 ਸੰਸੇ ਸਕਾਸਿ ਖਤੁ ਹ ਦੋ ॥ ੧੦੨ ॥ ਘਨ ਅਗਨ ਸਮੀਪੁ ਸਪੁਰਸੁ ਜੁ ਅਹ

ਸਰਬਕਰਮਥੀਜੁਕੀਉਦਾਹਾਨਹੀਅੰਕਰਉਪੁਜਤਪੁਨਕੋਇ। ਗਯਾਨ
 ਅਗਨਕੋਯਹਫਲਹੋਇ। ੨੬੨ ਕਰਮਥੀਜੋਅਗਨਸਾਮੀਪੁਨਜਿਉ
 ਪਤੰਗਜਨੇਪੁਨਦੀਪਾਨਹੀਅੰਕੁਰਲੇਤਪ੍ਰਗਟਪੁਨਜੇਈ। ਕਲੇਸਾਗੋ
 ਯਾਨਦਗਪਭਏਸੇਈ। ੨੬੩ ਨਹੀਆਤਮਉਪੁਜਤਪੁਨਜਾਨਪ੍ਰਗਟਅ
 ਗਨਕਾਯਹਫਲਮਾਨ। ਸਿਖਕਹਤਮੇਸੇਪੁਨਹੋਇ। ਯਾਕੇਮੇਟਸਕੇ
 ਨਹੀਕੋਇ। ੨੬੪ ਕਿਯਾਨਉਤਕਾਲਕ੍ਰਿਤਕਰਮਜੁਆਹ। ਕਿਯਾਨ
 ਸਹਕਚਜੇਗਤੇਦਾਹ। ਕਾਯਾਨਉਤਪਤਪੁਰਬਜੇਕੀਨਾ। ਅਤੀਤਮੇਨੇ
 ਕਜਨਮਾਕ੍ਰਿਤਚੀਨਾ। ੨੬੫ ਅਤਿਨਕਰਮਪੁਨਕਨਾਸਨਹੋਇ। ਯਉਉ
 ਪੁਜਤਜੀਅਮੇਪੁਨਸੋਇ। ਯਉਮਤਕਹੋਸਿਖਸੁਨਜਾਤੇ। ਜਿਉ
 ਕੀਤਿਉਸਮਝਾਉਤਾਤੇ। ੨੬੬ ਐਤਾਕੋਤੋਤਾਈਚਿਰਜਾਨਾਜਉਲੇ

ਦੇ ਹਨਾਸਨ ਪੁਛਨਾ ਦੇ ਹਨਾਸਨ ਖਿਨ ਮਹਕੁਯੋ ਜਨਮ ਅਭਾਵ ਮੁਕਤ
 ਹੋਵੇਗਯੋ ॥ ੨੯ ॥ ਇਖਤੁਲਬੁਲਾਜਿਉਮਾਨਾ ਜੈਸੇ ਪਵਨ ਪੁਚੰਡਤ ਹਨਾਸਰ
 ਬਕਰਮਾਤਿਉਗਯਾਨਜਗਵੈਸੀਕਿਜਨਵਚਨਵਾਹੀਪਰਗਾਵੈ ॥ ੩੦ ॥ ਗ
 ਯਾਨਾਸਹਾਨਸਭਕਰਮਭੁਜਮਕਗਯਯਉਗਵੈਭਗਵਨ ਪ੍ਰਗਟਕਰਾਉਭੁਗ
 ਵਨਸਰਬਕਰਮਸਬਦਯੋਯਥਸੇਖਵਤੈਜਾਨਪ੍ਰਗਟਸੋ ॥ ੩੧ ॥ ਜੁਥਾਵ
 ਰਤਮਾਨਕਰਮਸੁਨਾਯਾਜਨਮਾਵਿਖੋਆਰੰਭਕਰੋਪੁਨਾਨਹੀਖੀਏਹੋਵਤ
 ਵਹੁਜਾਤੈ ॥ ਫਲਦੈਨਨਮਿਤੁਪ੍ਰਵਰਤਸੁਤਾਤੈ ॥ ੩੨ ॥ ਜਦਪ੍ਰਯੋਏਸਤ
 ਤਵਗਿਯਾਨਜਤਾ ॥ ਤਦਪੁਨਸਤਾਕੇਨਹੀਤਹਾਂਤਿਉਮਨੁਰਭਧਫਲਕ
 ਰਮਜੋਆਹਿਦਾਹਸਮਰਧਰੀਯਾਨਨਹੀਤਾਹਿ ॥ ੩੩ ॥ ਤੇਰੇਕਰਨਬ੍ਰਿਥਾ
 ਸਭਹੋ ॥ ਜਥਾਰਥਨਿਸ਼ੇਅਥਪੁਨਕਹਿਐ ॥ ਤਿਨਕਰਮਨਕੇਮੁਕਤਤੀ

ਗਜਿਉ ਪ੍ਰਵਿਰਤ ਫਲਹੇਤ ਜਾਨਨਿ ਸੋ ਤਉ ੩੦ ਪੁਰਬ
 ਲਖ ਬੇਧ ਕਰ ਜਾਤੈ ਛੁਟਿਯੋ ਪਨ ਖਤੇ ਭਾਨ ਸੁਤਾ ਤੈ ਲਖ ਬੇ
 ਧ ਪੁਨ ਉਤਰ ਕਾਲਾ ਆਰਭ ਧ ਬੇਗ ਖੇਤ ਬਿਸਾਲ ੩੦੩
 ਲਖ ਬੇਧ ਪੁਨ ਹੇਤ ਪ੍ਰਵਰਤਾ ਕਰ ਜਾਸ ਸਮਰਥ ਨਿਦਿ
 ਰਚਿਤਾ ਲਖ ਉਸਰੀ ਗਮਰੰਭ ਕਕਰ ਮਾਸਰੀ ਗਵਿਧਾ ਬਿਤਸਿ
 ਸੈਲਾ ਪਰਮਾ ੩੦੪ ਪਰੇ ਜਨਨ ਵਿਰਤਾ ਅਪੁਨਿ ਸੋ ਜਾਨਾ ਸੈਲ
 ਕਰ ਬੇਗ ਖੇਤੈ ਪਾਚਾਨਾ ਪੁਰਬ ਜਿਉ ਬਰਤਤ ਪੁਨ ਆਹਾ ਕੇਵ
 ਲ ਕਰਮ ਕਰਤ ਨਿਬਾਹਾ ੩੦੫ ਥਪੁ ਜਾਤਾ ਅਰਥ ਜੁ ਪ੍ਰਵਿਰ
 ਤਾ ਗਵਿਛਾ ਅਨਿਛ ਪਰਿਛੁਤ ਨਿਤਾ ਪੁਤ ਆਰੇ ਪਤ ਪਰਚਿਤ
 ਸੁਖ ਦੁਖਾ ਦਿਲਿ ਖਨਨ ਈਮਿਤਾ ੩੦੬ ਭੈ ਭਾਸਰ ਭੈ ਪਕਰ ਉਛ
 ਲਾਸਿਨ ਭੋਕਰੈ ਅੰਤ ਹਕਰਨ ਪਰਮਾ ਚਿਤ ਪਰੈ ਪ੍ਰਾਰਭ ਪਕਰਮ
 ਪੈਤੈ ਜਨ ਜਾਤੈ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤ ਪੁਨ ਜਨਮ ਨਤਾ ਤੈ ੩੦੭ ਅਪ

ਪ੍ਰਮਾਥ ਬੁਧ ਜੇ ਅਹਿ ਸਾਸਤਰ ਯਾਨੁ ਕਰਖੇ ਪੁਨਤਹਿ ਕਾਰ
 ਜਾਮਸਮਰਥ ਪ੍ਰਵਰਤਤਿ ਹਧੀਯੋ ਅਪੇਖਾਗਿਆਨ ਕੇਸਰ
 ਫਲਕ ਹੀਯੋ ॥ ੩੦ ॥ ਪ੍ਰਮਾਥ ਪਨਾਸ ਪਿਤਭਾਸਨ ਸੁਸੁਨਾਯਾ ਕੁ
 ਮਹਿਤਲਾਸ ਮਾਇਆ ਪੁਨਾਮਾਇਆ ਮੁਲਕ ਰਮ ਕੇ ਭਾਸਾਮਾ
 ਇਆਨਾ ਸਕਰਮ ਸਭਨਾਸਾ ੩੦ ॥ ਚੈਨ ਨੁਗਿਯਾਨ ਉਤਰਨਿ
 ਸੈ ਜਾਨਾ ਕੀਏ ਕਰਮ ਸੁਇਛਾ ਅਭਾਮਾਨਾ ਸਗੀਰਾਂਤ ਰਧ ਰਾਮਪ
 ਤਿਹ ਭੋਗਾਨਿ ਸੈ ਹੋਤ ਪ੍ਰਗਟਾਯ ਜੇਗਾ ੩੧ ॥ ਜੇ ਇਹ ਕਹੇ ਨਹੀ ਸੁ
 ਜਾਤੈ ਤਾਹਿ ਕਰਮ ਫਲ ਚਾਹਿਨਤਾ ਤੈ ਕਰਤਤ ਅਭਮਲ
 ਰਹਤਤਿ ਹਜਾਨਾ ਹਉ ਮਸਿਗਾ ਅਕੈਯ ਉਮਾਨ ੩੨ ॥ ਅਸੀਗੁ
 ਹਉ ਕਰਤਾ ਨਹੀ ਮਾਨੈ ਇਛਾ ਆਦ ਅਰੋਪਤ ਸਕਲ ਪਤਜਾ
 ਨੈ ਇਛਾ ਵਖੇਤ ਪਰਮ ਹੋਜਿ ਤੈ ਹਉ ਸਾਛੀ ਤਾਮੇ ਸਭੁ ਤਾਤੈ ੩੩
 ॥ ਕਯਾਨ ਵਾਨਾ ਅਪਾਨਿ ਸੈ ਜੇਈ ਨਿਜ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤ ਸਮਾਨ ਚੇ ਸੁਕ

ਰਸੋਈ ਆਖਿਯਾਇ ਤਿਥੀਲੀਲਾਇ ਤਿਉਸੁਨਾ ਸੁਤਸਿਮਿ
 ਤੁਝਿਉਕਹਿਓਪੁਗਟਪੁਨਾ੩੨੦ ॥ ਇੰਦ੍ਰੀਵਿਖਯਨਮੇਵ ੩੨
 ਰਤਤਜਬਾਹੁਮਿਕ੍ਰੇਜਨਤਨਿਸੇਠੁਥਾਥਪੁਜਾਤਾਮਾਤੁਤ
 ਹਿਥਿਤਜਾਨਾਤਾਤੇਅਪਵਹਨਿਅਭੁਮਾਨ੩੧ ॥ ਗਤਿਸੰਗਿਮੁ
 ਕਤਗਿਯਾਨਥਿਤਚੇਤਾਮਹਾਂਪ੍ਰਬੀਨਬ੍ਰਹਮਕੇਥੇਤਾਜਗਨਿ
 ਮਿਤਆਚਰਤਕਰਮਜਬਾਲੀਨਹੋਹਿਤਾਮੇਨਿਸ੍ਰੇਸਥਾ੩੫
 ਖੇਪਾਰਭੁਪਵਿਖੇਸੁਨਜਾਤੈਯਾਵਨਮੁਕਤਪੁਨਜਨਮਨਤਾਤੇ
 ਸਹੀਰਨਾਸਤੈਪੁਰਥਾਤਿਆਗਾਤਿਹਕਰਮਨਕੇਕਹੇਵਿਗੁਰਾ
 ੩੧੬ ॥ ਉਤਰਪੁਰਥਕੇਅਪੁਜੇਈਆਸੇਖਥਿਨਾਸਪਛਨੇਸੇ
 ਈਆਤਾਕੀਜੈਬਿਭੂਤਕਛੁਹੋਇਆਤਾਹਿਪੁਤਕੇਦੀਜੈਸੇਇ੩੧
 ਆਸਾਧਥਿਰਤਦੀਜੈਤਿਹਮੀਤਾਪਾਪਥਿਰਤਵੈਰੀਕੋਨੀਤਾਤਕੋ
 ਪਾਨਿਕਸਨਹੀਜੈਯੋਤਾਹੀਮੇਵਖੇਸਭਲੋਹੋ੩੧੮ ॥ ਕਛੁਪਾ
 ਰਭਪਭਗਤਪਰਚਾਨਾਸੇਪਗਿਯਾਨਕਰਦਹਤਸੁਮਾਨਾ੩

੧੯੯੦ ਸਰੀਰ ਵਿਤਰ ਜੇ ਕਰਮ ਬਖਾਨਾ ਪ੍ਰਥਾ ਦੀ ਦੁਆਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮੇ ਜਨ
 ਅਨਰਭ ਪ੍ਰਕਰਮ ਗਯਾਨ ਕਰ ਜਾਤੈ ॥ ਨਿਰਭੀਰ ਜਕੀ ਬਿਨਿਸ਼੍ਰੇਕ
 ਰਤਾਤੈ ॥ ੩੨ ॥ ਓ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤ ਪੁਰਖ ਜੋ ਅਹਿਮ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰਭੋਗ ਅ
 ਰਥ ਨਿਥਾਹਾ ਨਹੀ ਸਰੀਰ ਪਾਰਨ ਮੇ ਦੇਖਾ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤ ਸਦਾ
 ਸੰਤੋਖ ॥ ੩੩ ॥ ਜੈ ਸੇਉ ਰਗ ਦਾਂਤ ਹੀਨ ਸੁਨਾਤੈ ਸੇ ਜਾਨ ਅਵਿਦਿਆ
 ਪੈ ਪਨਾ ਅਵਿਦਿ ਕਾਰਨ ਦੇਹ ਦੁਇ ਜਾਨਾ ॥ ਕਛੁ ਕਰਨ ਸਮਰਥ
 ਨਤ ਹੀ ਪਛਾਨਾ ॥ ੩੪ ॥ ਸੁਨੇ ਗੁਰ ਦੇਵ ਕਹੇ ਤੁਹਾ ਅਗੈ ॥ ਯਹ ਨੀਕੀ
 ਮਨ ਮੇ ਨਹੀ ਲਗੈ ॥ ਕਾਰਨ ਨਾਸਤੈ ਕਾਰਜ ਸੇਖੋ ॥ ਤੰਤੁ ਨਾਸ ਪਟ ਪੁ
 ਗਟ ਪੇਖਾ ॥ ੩੫ ॥ ਕਹਾਵੈ ਖਿਓ ਕੈ ਨੈ ॥ ਇਉ ਕਹਿਓ ॥ ਯਹ ਅਚਰਜ
 ਮੇਰੇ ਮਨ ਲਹਿਓ ॥ ਸੁਨੇ ਸਿਖ ਉਤਰ ਯਾ ਕੋ ਜੋ ॥ ਕਾਰਨ ਨਾਸ ਕਾਰਜ
 ਥਿਤ ਪੈਸੈ ॥ ੩੬ ॥ ਓ ਸੁਤਿ ਸਿਮ੍ਰਿਤ ਕਹਿਉ ਲੋਕ ਮੇ ਦੇਖਿਓ ॥ ਨਿਜ
 ਅਨਭੋਇ ਛਕਰ ਪੁਨ ਪ੍ਰਾਪਿਓ ॥ ਆਮੇ ਜੁਗਤਾ ਮਰੂਤ ਦਿਖਾਉ
 ਰਹੁ ਸਰਪਾ ਦਿਸਾਤ ਜਨਾਉ ॥ ੩੭ ॥ ਓ ਜੈ ਸੇਰ ਜੁਗੀਯਾਨ ਜੁਥ ਹੋਇ

ਸਰਪਾਗਿਆਨਤਹਾਰੇਨਕੋਇਪਤਥਾਭੋਜਨਤਕੰਪਜੋਆਗਾਵਰਤ
 ਤਪੈਨਿਸੇਨਿਬਾਹਾ॥੩੨੬॥ ਓਅਥਾਅਹਿਕੰਚਤਜੋਬਿਨਮਾਹੀਪਨਿ
 ਜਮਭਾਉਦੇਖਤਪੁਨਨਾਹੀਅਥਾਬਿਧਸਗੀਰਪਤਤਬਿਤਮੇਸੁਨਾ
 ਏਕਤਰੁਪਗਿਯਨੀਜਨੇਪੁਨ॥੩੨੭॥ ਦੀਸਤਦਘਪਪਗਟਜੈਸੇ
 ਗਿਯਾਨੀਕੇਬਪੁਰਸਤਤੈਸੇਪਸਦਾਮੁਕਤਕਿਯਨੀਪਹਚਨਾਬੁ
 ਹਮਹੋਇਬਹਮਪਾਪਤਮਾਨ॥੩੨੮॥ ਏਕਤਰੁਪਹੀਮੁਕਤਭਇਓ
 ਨਿਤਮੁਕਤਸੁਭਾਉਛਾਇਓ॥ ਕੀਓਪੁਰਹੁਪੁਰਾਗਪਾਪਤਕੀਪ
 ਪਤਨਿਰਧਾਰਾ॥੩੨੯॥ ਅਥਾਅਪਯਥਾਸੁਪਨਾਦਿਸ੍ਰਾਜੇਸੁਪਨਪੁਪ
 ਤਭੈਕਰਪੁਬੁਧਹੋਸੁਪਨਬਿਵਹਾਰਸਰਥਮਿਥਯਾਕਰਾਕੀਓਨਖੇ
 ਧਸਤਰੁਪਸੇਖਧਗ॥੩੩੦॥ ਓਤਿਉਹੀਕੁਤਮੁਲਸੰਸਾਰਾਮਹਾਸੁ
 ਪਨਜਨੇਬਿਵਹਾਰਾਸਭਮਿਥਿਯਾਕਰਕੀਓਨਿਰਸਤਾਤੁਸਤਰੁਪ
 ਸੇਖਹੋਅਸਤਾ॥੩੩੧॥ ਨਨਪੁਰਭਪਕਰਮਖੇਤੈਸੁਨਾਸਰੀਰਨਸਜ
 ਨਨਿਸੇਪੁਨਾਸਰੀਰਨਸਪੁਨਜਨਮਾਭਾਉ॥ ਸਰਬਬਸੇਖਣਹ

ਤਦਰਸਾਉ ੩੩੨੨੨ ॥ ਨਨੁਸੁਨਾ ਮਾਤਮਾਯਾਏ ਜਾਨਾ ॥ ਓਕਿਹਾਮਸ
 ਮਕਰੇ ਅਭਮਾਨਾ ਪ੍ਰਮਾਣਾਥਿ ਪੈਰੇ ਤੇ ਕਹੀਏ ॥ ਨਾਸਤਬ੍ਰਹਮ ਮੈਸੇ
 ਕਰਨਹੀਏ ॥ ੩੩੩ ॥ ਪ੍ਰਸਿਧਾ ਅਸਤੁਹੁ ਪ੍ਰੈਸਾਏ ॥ ਸੁਅੰਦੇਵਾ ਮਵਸੇ
 ਪ੍ਰਸੁਤਾਏ ॥ ਮੈਸੇ ਅੰਗੀਕਾਰਕਿ ਮਰਥਾ ॥ ਵਾਦੀ ਸਿਕਾਰਤ ਸਮਰਥਾ
 ੩੩੪ ॥ ਯਉ ਮਤਕਹੇ ਸੁਭਾ ਮਰਯਾਨਾ ਨਾਸਤਸੁਨਕੇ ਗਯਤਾ ਮਾਨਾ ॥ ਜਿ
 ਉਸ ਪਤੁਚਾ ਕੋ ਤਿਯਾਗਤਹੈ ਸੁਨਾ ॥ ਸੁਅੰਸੁਹੁ ਪਨਹੀਤਿਯਾਗਤਹੈ ਪ੍ਰਾਨ
 ੩੩੫ ॥ ਪਾਨਹੀ ਮਾਤਮਾਯਾਹੇਤੁਜੁ ਮਾਹਿ ॥ ਕਹਵੇ ਕੋ ਸਮਰਥਨਹੀਤਾ
 ਹਿ ॥ ਅਮਾਵਸ਼ਾ ਮੈਸੇ ਸੇਚੈਦਾ ਨਹੀਦੀਸਤਾ ॥ ਮਰਕ੍ਤੋਗਸਨ
 ਥੀਧਾ ੩੩੬ ॥ ਤਿਉ ਆਤਮਾ ਮਰਯਾਨ ਜੋਗਕਗਭਾਸਤਨਹੀ ਪ੍ਰਗਟਾਨਿ
 ਸੁਧਾਗਾ ॥ ਜੈਸੇ ਚੰਦ ਵਰਸ ਮੈਸਾਏ ॥ ਨਹੀਦੀਸਤਾ ਅਚਿਹਨਕਰਤਾ
 ਤੈ ੩੩੭ ॥ ਫਿਸਨਸਤੈਤਿ ਫਿਸ੍ਰਾਜੈ ॥ ਨਹੀਦੀਸਤਾ ਥਿਵਹਾਰ ਪ੍ਰਗਟਸੇ ॥
 ਅਬਨਪ੍ਰੇਧਉ ਪਦੇਸਕਹੈ ਸੁਨਾ ॥ ਨਿਤਨੇਤਾ ਆਤਮ ਪ੍ਰਾਪਤਪੁਨਾ ॥
 ੩੩੮ ॥ ਅਸੁਲਾ ਅਨੁਨਹੀਗਹਸਪੁਛਨਾ ॥ ਯਉ ਸੁਤਕਹਿਓ ਪ੍ਰਗਟਵ

ਖਜਾਨਾ ਜਗ ਕਹਨ ਕੇ ਬਾਕਿ ਨਿਵਰਤਾ ਅਪ੍ਰਾਪਤ ਮਨ ਸਬਖ
 ਵਿਰਤਾ ੩੩੯ ਚੈ ਕਹ ਬੇ ਕੇ ਬਚਾਨ ਉਦੇਤਾ ਇਤਿ ਆਦਨ ਖੇਪ ਸਿ
 ਧਨ ਹੀ ਹੋਤਾ ਸਰਬਨ ਖੇਪ ਅਵਧ ਪਹ ਚਾਨਾ ਅਵਸੇ ਖਸਤ ਆ
 ਤਮ ਯਉ ਮਾਨਾ ੩੪੦ ਨ ਖੇਪੁ ਦੁਆਰ ਜ ਕਹਿ ਓ ਅਸਤ ਸੁਨਾ ਸਰ
 ਬ ਪ੍ਰਚਾ ਮਨ ਤਮ ਹੋ ਪ੍ਰਨਾ ਜੋ ਅਸਤ ਆਤਮ ਕਹੋ ਜਾਤੋ ਥੈ
 ਧਿਆ ਸੁਤ ਕਰ ਕਰ ਜਨ ਤਾਤੋ ੩੪੧ ਸੁਤੈ ਪ੍ਰਮਾਨ ਆਤਮ ਜਾਨ
 ਜੇ ਸਤ੍ਰੁ ਕੇ ਕਰਤ ਪ੍ਰਮਾਨ ਸਭ ਕੀ ਆਦਾ ਅਤਮਾ ਹੋਇ ਤਿਹ
 ਪ੍ਰਮਾਨ ਕਰਤ ਕੇ ਕਹੀਐ ੩੪੨ ਸਤ ਸਿ ਪਤ ਸਤ ਭਾਵ ਵਿਖੇ ਸੁਤ
 ਸੁਤੈ ਪ੍ਰਮਾਨ ਕਹਤ ਉਤਾ ਜਗ ਪ੍ਰਥਮ ਸਤਿ ਆਤਮਾ ਜਾਨਾ ਉ
 ਦਿਆਲ ਕਸੁ ਦੇਤ ਕੇਤ ਜੁ ਥਖਾਨਾ ੩੪੩ ਸਤਿ ਅੰਨੰਤ ਗਯਾਨ
 ਬ੍ਰਹਮ ਜੋ ਪ੍ਰਯਉ ਸੁਤ ਸਾਖ ਕਹਤ ਨਿਯੋ ਜੋ ਸਿਮਿਤ ਅਥ ਪ੍ਰ
 ਨ ਕਹਤ ਸੁਤਾਤੋ ਆਤਮਾ ਅਥਨ ਸੀ ਜਨੇਤਾਤੋ ੩੪੪ ਚੈ
 ਜਿਹ ਕਰ ਸਭ ਪ੍ਰਥਮ ਪ੍ਰਕਾਸੇ ਸਤ੍ਰੁ ਪ੍ਰਮਾਤਮ ਯਉ ਰਾਸੇ
 ਬ੍ਰਹਮ ਸਤ੍ਰੁ ਵਾਵੇ ਖੋਜੈ ਪ੍ਰਮਾਨਾ ਨਹੀ ਅਪੇਖਿ ਮਾਨੈ ਸੁਜ

ਨਾ੩੧੫ ਸੁਤੈ ਪਮਾਨ ਬਹਮ ਸਮਝਾਉ। ਅਵਸਥਾ ਤੋ ਸਾਖੀ ਕਹਗ ॥
 ਉਪਮਾਤੁ ਅਥਿਭਿਚਾਰੇਤ ਕਗ। ਕੁਟਸਥ ਨਿਤ ਸਿਧ ਗਿਯਾਨ ਪ
 ਗ। ੩੧ ਈਸੁਖ ਪਤ ਵਿਖੇ ਬਿਭੁਚਰਤ ਇਤ ਚੇਤ। ਨਹੀ ਅਜੇ ਨਿਸ਼ੈ ਕ
 ਰਬੇਤ। ਸੁਖ ਪਤ ਵਿਖੇ ਅਪੁਜੈ ਸੇ ਜਾਨ। ਪ੍ਰਮੇਯੁਤ ਨਿਵਾਰਨ ਕੀ
 ਓਪਮਾਨ। ੩੧। ੧। ਉਨਹੀ ਯਾ ਸੁਖ ਪਤ ਮੇ ਜਾਨ। ਸਰਬੇ ਲੋਕੇ ਅ
 ਜੇਨਹੀ ਮਾਨ। ਸੁਖ ਪਤ ਵਿਖੇ ਕਛੁ ਪਪਤ ਵਨਾ। ਪਗਮਾਤ ਤੁਤਾ
 ਕੋ ਪਹਚਾਨ। ੩੧। ੨। ਮਸਿਧ ਵਸਤੁ ਬਿਤ ਪਤ ਸੁਨ ਜਾਤੈ। ਪਮਾਣ ਅ
 ਪੇਖ ਜਾਨਿਹ ਚੈਤਾਤੈ। ਨਹੀ ਮਾਤਮ ਕੋ ਨਿਹਚੈ ਕਰਬੁਨਾ। ਪਮਾਣ ਅ
 ਪੇਖ ਜਾਮਨ ਬਚੈ ਕਰਪੁਨ। ੩੧। ੩। ਪਮਾਣ ਅਪੇਖਿ ਜਾਮਤ ਮਚੈਤ।
 ਪਮਾਤ ਤੁ ਕੋ ਨਿਸ਼ੈ ਬੇਤ। ਪਮਾਤ ਤੁ ਜਾ ਕੋ ਪੁਨਹੋਇ। ਬਿਪਰੁਪਮਾਤ
 ਮਹੈ ਸੋਇ। ੩੫। ੧। ਤਾਤੈ ਸੁਤੈ ਸਿਧ ਮਾਤਮ ਸੁਨ। ਨਹੀ ਪਮਾਨ ਅਪੇ
 ਖਿਯਾਤਿਹ ਪੁਨ। ਜੇਕਹਦਿ ਸਸਮੁਹ ਪਕਾਸਾ। ਅਵਿਦਿਯਾ ਪਤੀ
 ਤਮਾ੩ ਕਰਬਿਯਾਸ। ੩੫। ੨। ਕੁਟਸਥ ਨਿਤ ਤਾ ਸਿਧ ਹੋਤ ਕਗ। ਮਾਤ
 ਮਸਤਾ ਸਮਸਤੁ ਮੇਧਗ। ਸਤੁ ਵਸਤੁ ਮਭਾਵਨਹੀ ਸੁਨ ਜਾਤੈ।

ਤੀਨਕਾਲਾਜਿਉਕੀਤਿਉਤਾਤੈ ੩੫੨ ॥ ਸੁਲਕਾਰਸਮਤਿਯਾਤੇਜਾਨ
 ਸਤਸੁਖਮਕਾਰਨਪ੍ਰਚਾਨਾਸਯਸਭਚਿਦਬਿਦਰਤਰੂਪਜੋਬ੍ਰਹਮ
 ਸਰੂਪਜਾਨਿਨਿਸ਼ੇਸੈ ॥ ੩੫੩ ॥ ਬਿਸਤਾਰਸਥਭੂਤਕੇਜੋ ॥ ਬਿਸਥਿਸੁਯਹਸ
 ਭਜਗਸੇਯੋ ॥ ਦੇਖੇਆਤਮਜਿਉਤਾਤੇਸਭਾ ॥ ਬਿਚਛਨਤਾਪਕੁਪਤਕੇਵਿਦ
 ਕਵਾ ॥ ੩੫੪ ॥ ਭਾਨਬਿਨਨਹੀਤਿਕਦਾਚਿਤਾ ॥ ਮਰਥਨਕੇਸਤਨਿਸ਼ੇ
 ਨਿਤਾ ॥ ਏਕਕਾਨਥਰੂਪਾਮਕਾਰਾ ॥ ਕੇਸੇਭਾਇਓਕਹੋਬਿਸਤਾਰਾ ॥ ੩੫੫ ॥
 ਅਨਰਦਚਨੀਮਹਤੀਮਯਾਜੋ ॥ ਸਕਤਲਖਨਜਾਨਪ੍ਰਗਟਸੋਨਾਨਭ
 ਵਕੇਜੋਸੇਪ੍ਰਪਤਾਸੋ ॥ ਮਥਕਹੋਕਹਿਓਜਿਉਆਪਤਾ ॥ ੩੫੬ ॥ ਮਾਯਾਕ
 ਰਪੁਨਆਤਮਜੇਈ ॥ ਬਹਰੂਪਪਰੇਸੁਤਭਾਖਿਓਸੇਈ ॥ ਨਨੁਦਮੇ
 ਤਰੂਪਬ੍ਰਹਮਪ੍ਰਚਾਨਾ ॥ ਏਕਅਨੇਕਕਹਿਓਜੁਬਖਾਨਾ ॥ ੩੫੭ ॥ ਵਾਸ
 ਤਵਦਮੇਤਭਯੋਸੁਨਸਾਤੈ ॥ ਯਭਿਮਤਕਹੋਸੂਤਮਤਤਾਤੈ ॥ ਦਮੇ
 ਤਰੂਪਕੀਨਿਆਈਭਾਸਿਉਆ ॥ ਆਵਿਦਿਆਤੈ ॥ ਇਉਪ੍ਰਗਟਪਕ
 ਸਿਉ ॥ ੩੫੮ ॥ ਨਹੀਵਾਸਭਵਦਵੇਤਾਕਦਾਚਿਤਜਾਨਾ ॥ ਯਭਿਉ

ਦਾਤਰਿੰਮਪੁਰਚਾਨਾਯਯਸਿਧਾਂਤਕਹਿਓਪ੍ਰੀਨਾਯਕੋਮਨਬੁ
 ਚਨਿਸੈਰੀਨਾ੩੫੯ਜਗਦੈਤੁਜਿਉਹੋਤਪ੍ਰਗਟਸੁਨਾਇਤ੍ਰਿਤ੍ਰਿਕ
 ਦੇਥਤਹੋਪੁਨਾਇਕਾਇਤ੍ਰਕੋਨਿਸੈਦੇਭਾਇਤ੍ਰਿਤ੍ਰਿਕੀਧਕੋਦੇਤਾ੩੬
 ਾਜੁਗਸਰਥਆਤਮਾਹੋਇਆਕਿਰਕੁਰਵਕੋਦੇਖੋਕੋਇਕਵਨਕ
 ਵਨਸੇਰੀਧਗਤਸੁਨਾਕਵਨਕਵਨਸੇਲੇਤਦੇਤਪੁਨਾ੩੭ਪਾਜਿਹਕ
 ਰਿਕਾਸਰਥਜਾਨਿਓਜਾਈਤਾਕੋਗਯਾਤਾਕੋਠਗਈਨਾਹੀਅੰਨ
 ਵਿਸ਼ਾਪੁਰਚਾਨਾਨਾਹੀਅੰਨਸੇਤਾਤਿਉਜਾਨਾ੩੮੨ਚਾਨਾਹੀਅੰ
 ਨਵਿਗਯਾਤਾਕੋਇਸਕੁਕੋਗਿਯਾਤਾਆਤਮਾਹੋਇਆਗਯਾਤਾਕੋ
 ਗਯਾਤਾਨਾਹੀਪਈਐਯਾਯਾਚਰਜਕੋਸੇਕਰਕਹੀਯੋ੩੯੩ਏ
 ਤਤਸਰਥਤਮਾਜਾਨਾਪ੍ਰਕਾਸਕਸਰਥਹੁਪ੍ਰਕੋਮਨਾਨਿਤਸੁਧਬੁ
 ਧਪੁਨਮੁਕਤਾਪ੍ਰਿਤਗਚੇਤੰਨਤਮਾਉਕਤਾ੩੯ਸਿਤੰਤ੍ਰਹੀਸਿ
 ਖਸੁਨਜਾਤੋਦੇਦਾਂਤਤਤਵਿਤਅਨਭਵਤਾਤੋਸੂਤਗੁਰਾਮਨਭ
 ਵਰਗਤਪ੍ਰਮਾਨਾਉਪਜੀਅਪ੍ਰੇਖਥਾਮਾਭਿਤਮਾਨਾ੩੯੫

ਸ੍ਰਪਨਕਰ ਪ੍ਰਬੁਧਜ ਬਭਯੋ ਸ੍ਰਮਿਥਿਯੁ ਰੁਪ ਪ੍ਰਤੈ ਮਿਟਗਯੋ ਅ
 ਪ੍ਰਮੇਵ ਰੁਪ ਅਵਸੇਖਾ ਸਿਰੀਸਰਬਰੁਪ ਕਰਦੈ ॥ ੩੬੬ ॥ ਯਉ ਮਾਯਾ
 ਨਿਵਤੈ ਸੁਪ੍ਰਬੁਧਾ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤ ਭਯੋ ਮਤ ਸੁਧਾ ਪ੍ਰਬੁਧ ਕਰਮ
 ਜਨਤ ਫਲੁ ਜੇਈ ॥ ਅਵਪਲੋਕ ਸੰਗੁ ਹਕੀਜੇਈ ॥ ੩੬੭ ॥ ਚੈਲਿ ਕਾ
 ਨੁਗੁਹ ਅਰਥ ਸਰੀਗੁ ਪ੍ਰਬੁਧਿ ਉਬਰਤ ਤਪੁ ਨ ਧੀਕਾ ਸਾਸਤ੍ਰਸ
 ਯੁਗਾਪਿ ਪ੍ਰਭੁ ਹੋ ਕਾਰਨ ਨਾਸਤੈ ਕਾਰਜ ਲਹੈ ॥ ੩੬੮ ॥ ਧਰਜੁ ਮਾਹਿਜਿ
 ਉਸਰ ਪ੍ਰਕਾਸੈ ਤਕੈ ਦੇਖ ਮਾਭੇ ਭਾਸੈ ॥ ਭੈ ਤੈ ਉਪਾਜਿ ਉਕੰਪ
 ਅਤਿ ਭਰੀ ਸੁਪ੍ਰਬੁਧੁ ਲਗਾਈ ਨਿਪਾਰੀ ॥ ੩੬੯ ॥ ਰਜੁ ਗਯਾਨ ਬ
 ਹੁ ਰਜੁ ਬਭਯੋ ॥ ਅਤ ਭੈ ਪ੍ਰਨਤਾ ਤੈ ਮਿਟਗਯੋ ॥ ਰਹਿਓ ਸੇਖ ਕੰਪੁ
 ਨ ਜਾਤੈ ॥ ਕਾਰਨ ਨਾਸ ਕਾਰਜ ਬਿਤਤਾ ਤੈ ॥ ੩੭੦ ॥ ਅਬਦਾ ਸੁਤ ਕ
 ਹੋ ਸੁਨ ਜਾਤੈ ॥ ਕਾਰਨ ਨਾਸ ਕਾਰਜ ਲਾਹਿਓ ਤੈ ॥ ਬਿਧਾ ਅੰਸ ਅਖ
 ਲਾਹੈ ॥ ਅਪ੍ਰਕੀਨਾ ਮੋਹ ਕਾਰਜ ਆਤਮ ਬਿਤਰੀਤਾ ॥ ੩੭੧ ॥ ਜੀਵ
 ਨ ਮੁਕਤ ਕੈ ਦੇਹ ਪਰਨ ਜੋ ਲੋਕ ਉਪਕਾਰ ਅਰਥ ਜਾਨੈ ॥ ਅਸ੍ਰ

ਪਾਨ ਅਛਾਦਨ ਅਰਥਾ ਸਰੀਰ ਗਹਿਓ ਨਹੀਓ ਗਸਮ ਰਸਾ ੩
 ੭੩। ਇਕਨ ਪਰਉ ਪਕਰਨੁ ਆਹਿ। ਭੀਧਿ ਪਕਰੇ ਨਿਸ਼ੈ ਕਰਤਾ ੭੪
 ਦਰਸ੍ਰੁਭਜਨ ਸੰਭ ਖੜਜਨ। ਯਾਕੇ ਛਲਾ ਅਥਕਹੇ ਪਮਾਨ ੭੫
 ਚੋਪਦਰਸ੍ਰੁਕਰਸਕੁ ਪਾਪੁ ਬਿਨਾਸ। ਭਜਨ ਕੀਏ ਸਿਪਦ ਬਿਧਿ ਬਾਸ
 ਸੰਭਾਖੜਤੋ ਮੇਖ ਪੁਰਚਾਨ। ਭੀਧਿ ਪਕਰਿਓ ਉਪਕਾਰ ਬਿਧਾਨ
 ੭੬। ਨਿਤ ਸੁਧ ਬੁਧ ਮੁਕਤ ਦਿਖਾਇਓ। ਸੇਹ ਨਿਸ਼ੈ ਅੰਤਰ ਅ
 ਵਿਓ। ਯਾ ਬਿਧਿ ਪਕਰਿਓ ਪੁਨ ਮੋਹ। ਗਰਪੁ ਸਾਦਿਤੋ ਨਿਸ਼ੈ
 ੭੭। ਪਾਸਕ ਜਾਨ ਮਹਾ ਨਿਦਾਤੇ ਜਾਤੇ। ਭਯੋ ਪੁਰੁਸੁ ਪਸੁ ਮਤ
 ਤੈ। ਸੇ ਸਰਬਿ ਕਾਰ ਬਿਧਿ ਨਤੇ ਮੁਕਤ। ਗਰਪੁ ਸਾਦਿਤਾ ਉਪਜੀ
 ਜੁਗਤਾ ੭੮। ਜੇ ਗਰਭੁ ਗਤੁ ਬਛੋਹਿ ਤਕ ਕੀ। ਆਤਮਾ ਬਿਤਪੁ
 ਨ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਚਾਰੀ। ਤਾਕੇ ਆਤਮ ਦਰਸ੍ਰੁਹੇ। ਤਰਤ ਸੇਕ
 ਆਤਮਾ ਵਿਤੁ ਸੇ। ੭੯। ਜੀਵ ਬ੍ਰਹਮਾ ਏਕਤਾ ਜਾਹ। ਤਾਕੇ ਤਿ
 ਬਿਧਿ ਪਕਰ ਮਭਏ ਦਾਹ। ਗਜਾਨ ਅਗਨ ਸਭ ਕਰਮ ਜਗਾਵੈ।

ਯਉਭਗਵਾਨਮਰਜੂਪਤਗਵੇ॥੩੧॥ ਧਜਾਨਬ੍ਰਹਮਦਿਤਬ੍ਰਹਮਸ
 ਰੂਪਾਜਾਕੀਉਪ੍ਰਮਾਮਿਤਾਮਨੁਪ੍ਰਾਮਾਤਮਥਿਦਿਆਤੈਜੇਮੀ
 ਨਾਤਾਹਉਪ੍ਰਸ਼ੋਮੇਦਖਜੰਨਾ॥੩੨॥ ਦੇਵੇਦਿਆਮੰਨਕਿਆ
 ਉਪਦੇਸਾਫਲਾਮਨਿਤਤਕੇਜੁਪ੍ਰਦੇਸਾਗ੍ਰਿਮਾਪਗਇਨਥਿਦਿ
 ਆਸ੍ਰਥਾਸਵਰਗਕਾਮਾਉਪਜਤਗਰਗ॥੩੩॥ ਫਲਾਮਨਿਤ
 ਤਾਕਰਮਕੋਜਾਨਾਪਟਵਤਸੁਵਰਗਾਦਿਕਪਹਚਾਨਾਕਰਮਸ
 ਕਰਯਹਲੋਕਉਪਾਇਓ॥ਤਿਉਪ੍ਰਲੋਕਕਰਮਤੈਗਾਇਓ॥੩੪॥
 ਪੁੰਨਥੀਵਸੁਵਰਗਲੋਕਖੀਵਸੁਨਾਤਿਉਯਹਲੋਕਜਾਨਨਿਯੋ
 ਖਨਾਮੰਗੀਕਰਕਰਮਕੋਜੇਈ॥ਨਖੁਸਿਖਦਖਰੂਪ੍ਰਸੋ
 ਈ॥੩੫॥ ਅੰਨਬ੍ਰਹਮਥਿਦਿਆਤੈਜਾਨਾਵਿਦਿਆਮੰਨਉਪ
 ਸ੍ਰਜਾਤੈ॥ਦਖਤੈਅਤਦਖਪ੍ਰਾਪਤਤਾਤੈ॥੩੬॥ ਮਰਮਰਬ੍ਰਹ
 ਮਿਤਕੋਪਾਵੇ॥ਜੇਨਾਨਤਦੇਖਨਿਤਧਿਯਾਵੇ॥ਆਤਮਦੇਵਤੋਅੰ
 ਨਦੇਵਜੋ॥ਤਾਕੀਕਰਤਉਪ੍ਰਸਪ੍ਰਨਸੋ॥੩੭॥ ਦੇਵਪ੍ਰਸਨਿਯੋਵ
 ਹਜਾਨਾਮਾਤਮਤੈਭਿਨਦੇਵਪ੍ਰਚਾਨਾਹਉਪ੍ਰਨਭਿਨਦੇਵਤੈ

ਪ੍ਰਸਪ੍ਰਨਭਿਨਦੇਵਤੈ॥੩੭॥

ਮਾਨਾ ਭੇਦ ਉਪਾਸ਼੍ਰੋ ਅਕਲਾਨ ੩੮ ਪਾਵਰ ਦੇ ਵਨ ਕੇ ਪਸੁ ਨਿਹਾਰ
 ਬੰਧਨ ਬਧਿਓ ਸੁਦਾ ਉਰ ਪਾਗਾ ਨਿਸ਼ਥਾਸਰ ਦੇ ਤਦੇ ਵਤਾ ਦੇਤਾ
 ਵਖਰੁ ਪਕੀਤਿ ਹਸਿ ਰਪੀਡਾ ੩੯੬। ਤੁਤੋ ਅੰਨ ਵਿਦਿ ਆਪਰ
 ਤਿਯਾਗਾ ਅਯਾਤ ਮਥਿਦਿ ਮਾਮਾ ਸੇਲਾਗਾ ਜਿਸੇ ਵਿਦਿ ਮਾ
 ਅਥਕੇ ਸੇਗਾ ਉ। ਸੁਭਗ ਵਾਨ ਬਰਨ ਦਰਸਾਉ ੩੯੭। ਚੈ ਗਵਿ
 ਦਿ ਮਾਸਕਲਗਾ ਜਸਿਰਤਾ ਜਾਗਾ ਜਗਾਗਾ ਸੁਖਰੁ ਪਸਮਾਜਾ
 ਉਤਮਾ ਅਤਪਾਵਿਤ ਸੁਨ ਜਾਤੋ। ਪਤਖਪਾਪਤਯਹਧਰਮਾ ਸੁਤਾਤੋ
 ੩੯੮। ਮਹਾਂਪਰਮਾਸੁਖਾ ਅਤਮੇਜਾਨਾ ਅਥਨਾਸੀ ਸੁਖਕਰਤਾਸੁ
 ਮਾਨਾ ਅਗਨੇਹਿ ਤੁਮਾਦਸੁ ਵਰਗਫਲਜੇ ਸੋ। ਵੇਦਦਿਖ
 ਏਭਿਨਿਸ਼੍ਠੇ ਸੋ ੩੯੯। ਤਥਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਵਿਦਿ ਮਾਥਿਗਯਾਨਾ ਪੁਰ
 ਥਾਰਥ ਪੁਰਮਾਦਿ ਪਾਵਤ ਜਾਨਾ ਵਿਦਿਯਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਅਨਿਤਰ
 ਜਾਤੋ। ਹੇਤੁ ਮੇਖਫਲਾਨਿ ਹਚੇਤਾਉ ੪੦੦। ਮਾਧਵਿਖੇ ਕਾਰ
 ਜਾਂਤਰ ਜੇਈ। ਤਾਹਨਿ ਵਰਤਨਿ ਸ਼੍ਰੋਪੁਨ ਜੇਈ। ਮਾਧਾ ਬ੍ਰਹਮ
 ਵਿਤਰਿਯਾਨੀ ਜੇਹੈ। ਬ੍ਰਹਮ ਰੂਪਾਨਿ ਸ਼੍ਰੋਕਰ ਸੇਹੈ ੪੦੧। ਚੈ।

ਮਨੁਸਾਸਨਤੀਨਬੇਰਸੁਨਾਨਿਸੁੰਧੁਗਟਕੀਤਿਜਾ
ਸਠਉਨਮਤਗਰਸਰਧਾਹੀਨਾਕਪੁਟਕਰਤਗਰਸੇਅ
੩੬੨੬ਗਰਬਚਾਨਾਵਿਖੇਨਹੀਜਾਹਿਪ੍ਰਤੀਤਾਗਰਸੇਕ
ਰਾਮਰਜੀਤਾਅੰਤਰਾਮਉਰਥਾਹਰਪੁਨਾਮਉਗਾਤੀਹਧਾ
ਕਹੁਨਠੇਗਾ੩੬੨੭ਗਰਸੇਕਰੋਥਿਤੰਡਾਜਲਪਾਨਕਪਰੋਨਿਕ
ਨਹੀਕਲਪਾਥਾਮਾਪਤੋਗਘਾਤੀਜਾਨਾਕਪੁਟਕਰੇ
ਸਤਨਾਨ੩੬੨੮ਇਕਾਮਖਰਦਾਤਾਜੀਹਏਜੈਤਾਕੇਗਰਨਾ
ਨਕਹੀਏਜੈਸੇਜਨਾਮਸੁਦਾਨਕਪਦਤਜਾਤੈਪੁਨਚੰਡਲ
ਅਧਰਤਾਤੈ੩੬੨੯ਜੈਸੀਗਰਸੇਕਰੋਪ੍ਰਤੀਤਾਤੈਸਹੀਛਾਤ
ਵੀਸੀਤਾਗਰਜਾਨਾਥਿਨਾਨਹੀਗੁਰਪਛਾਨਾਗਰਪਮੇਸਰਕੇ
ਮਾਨਾ੩੬੩੦ਜੈਗਰਦਿਨਕੋਰਤਵਖਾਨੇਅਸਤਸੇਵਕਸਾ
ਰਾਮਨੈਅਨਮੇਕਰੋਨਸੀਕਯਾਤੈਸੇਸੇਵਕਸਤਗਰ
੩੬੩੧ਇਤਪਥਗਾਮੀਨਸਕਜੈਹਾਵਿਖੇਮਗਨਹਿ

ਮਾਨੁਸ਼ਕੀ ਗੁਰਮਤਿ ਗੁਰਮਤਿ ਗੁਰਮਤਿ ਗੁਰਮਤਿ
 ਈਸ਼ਵਰੀ ਗੁਰਮਤਿ ਗੁਰਮਤਿ ਗੁਰਮਤਿ ਗੁਰਮਤਿ
 ਹਮ ਪਾਤਗਰਸੇ ਕਰੇ ਤਿਹ ਦਰਸਨ ਪਾਪ ਖਿਚਾਰ ਤਿਹ
 ਨਜਰ ਮੇਭਾਸੈ ਆਇ ਦਿਆਤਾ ਹੀ ਨਬਹਾ ਪੁਕਾਰੀ ਜਿਹ
 ਮੇਸਰਭਗਤ ਵਿਖੇ ਰਤਾ ਤਿ ਉਗਰ ਦੇ ਵਭਗਤ ਹੋਮਤਾ
 ਪਤਮ ਖਿਦਿ ਮੇਯੋ ਹੋਮੇ ਸੇਯੋ ਅਧਕਾਰੀ ਪੁਤਕਰੇ
 ਆਤਮ ਗਯਾਨ ਬੁਝ ਮੇਯੋ ਮੇਯੋ ਮਗਨ ਬਿਨ ਸੋਮੇ
 ਬੁਝ ਮਗਨ ਬਿਨ ਸਤਗੁਰਮਤਿ ਮੇਯੋ ਪਕਨਿਰ ਮੇਯੋ ਪਕਸਕਾ
 ਉਪਾਧਿ ਸਦਿ ਮੇਯੋ ਮੇਯੋ ਮੇਯੋ ਮੇਯੋ ਮੇਯੋ ਮੇਯੋ
 ਪੁਆਨ ਪਕਸਕ ਮੇਯੋ ਪੁਆਨ ਤਮੇ ਕੇਨ ਗਯਾਨ ਅਕਸਕਾ
 ਜੇਯੋ ਪੁਆਨ ਪੁਆਨ ਕੇਯੋ ਤਮੇ ਕੇਨ ਪੁਆਨ ਕੇਯੋ ਸੋਮੇ
 ਜੇਯੋ ਸੋਮੇ ਕੇਯੋ ਸੋਮੇ ਕੇਯੋ ਤਮੇ ਕੇਨ ਪੁਆਨ ਕੇਯੋ ਸੋਮੇ
 ਵਿਤ ਅਕਸਕਾ ਦੇ ਉਪੇਯੋ ਨੀਤਾ ਮੇਯੋ ਗਯਾਨ ਅਗਨੀ